

Tysiąc studentów może rozpocząć studia w PWSZ w Nysie

Z prof. Ryszardem Knosalą, rektorem Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie i kierownikiem Katedry Inżynierii Produkcji WZiP Politechniki Opolskiej rozmawia Krystyna Duda

– W ubiegłym miesiącu otrzymał Pan nominację na rektora nowo powołanej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie, od kiedy rozpoczyna ona działalność, jak długo trwały przygotowania do jej uruchomienia?

– Uczelnia rozpoczęła działalność w dniu 1 czerwca br., i w tym też dniu objąłem urząd rektora. Działalność dydaktyczna, podobnie jak we wszystkich wyższych uczelniach w kraju zainaugurowana zostanie z dniem 1 października. Nabór na uczelnię przeprowadzony zostanie również w obowiązujących powszechnie terminach.

Pierwszy pomysł powstania uczelni zrodził się w lipcu przed dwoma laty. Przygotowanie wniosku, który złożony został w ministerstwie w lutym 2000 roku zajęło około 7–8 miesięcy. Proces opiniowania wniosku przez miarodajne gremia trwał prawie rok, a uczelnia powołana została Rozporządzeniem Rady Ministrów w kwietniu bieżącego roku.

– Jaką ofertę kształcenia przygotowała dla absolwentów szkół średnich uczelnia w Nysie?

– Już na etapie przygotowywania wniosku zakładaliśmy uruchomienie sześciu kierunków kształcenia, chociaż w wyższych szkołach zawodowych nie noszą one nazwy kierunków, lecz specjalności. Aby zaproponować trafną ofertę kształcenia przeprowadziliśmy wśród ówczesnych uczniów szkół średnich, badania ankietowe mające na celu poznanie ich oczekiwań. Opierając się na tak uzyskanych opiniach przygotowaliśmy – moim zdaniem – interesującą ofertę. Uczelnia daje swoim przyszłym studentom możliwość studiowania następujących specjalności: *informatyka stosowana, architektura środowiskowa, zarządzanie produkcją i usługami, finanse i zarządzanie organizacjami, język niemiecki oraz jako szósta specjalność – konserwacja zabytków*. Trzy pierwsze, przyszli absolwenci kończyć będą z tytułem inżyniera, pozostałe trzy, z tytułem licencjata. Z wymienionych specjalności Komisja Akredytacyjna Wyższego

Szkolnictwa Zawodowego zatwierdziła wszystkie, zaś Rada Główna Szkolnictwa Wyższego pięć, szósta – *konserwacja zabytków* jest w toku opiniowania. Powody tego opóźnienia są właściwie dwa. Pierwszy wynika z ogólnej sytuacji w zakresie kształcenia na tym kierunku i pewnej hermetyczności środowisk kształcących konserwatorów. Dotychczas tylko trzy ośrodki akademickie prowadzą studia w tym zakresie – Toruń, Warszawa i Kraków. Są to środowiska naukowe o bogatej tradycji konserwatorskiej, które nie tak łatwo chcą dopuścić do tej dziedziny nowych. Drugi powód był zgoła inny. W trakcie przygotowywania wniosku w składzie wykładowców znajdowała się pani profesor Roznerska z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, niestety kiedy wniosek znajdował się na etapie opiniowania, pani profesor zmarła. Obecnie uzupełniamy skład wykładowców, co pociąga za sobą wiele komplikacji m.in. modyfikację siatki godzin. Krótko mówiąc, z Rady Głównej uzyskaliśmy prolongatę na przygotowanie stosownych dokumentów i myślę, mamy duże szanse na pomyslnie sfinalizowanie procedury uruchomienia również tej specjalności.

– Jakie warunki stawiane są przed absolwentem szkoły średniej pragnącym rozpocząć naukę w nyskiej szkole wyższej, czy zasady rekrutacji odbiegają od tych, które opracowuje na przykład Politechnika Opolska?

– Generalnie warunki rekrutacji nie różnią się od tych jakie stawia wobec kandydatów uczelnia akademicka. Wyższa Szkoła Zawodowa jest uczelnią państwową, mamy tego samego ministra, finansowani jesteśmy z tego samego budżetu, lecz jak w każdej uczelni tak i u

nas ustalamy własne zasady rekrutacji. Obowiązujące w tym roku nie różnią się zbyt od tych, które ustaliła np. Politechnika Opolska. O przyjęciu na *informatykę stosowaną, zarządzanie produkcją i usługami* oraz na *finanse i zarządzanie organizacjami* decyduje konkurs świadectw maturalnych, na specjalności *język niemiecki* przeprowadzona zostanie dodatkowo rozmowa kwalifikacyjna, zaś na *architekturze środowiska* obowiązywać będzie egzamin z rysunku. Nie ustaliliśmy jeszcze zasad rekrutacji na *konserwację zabytków*, lecz już teraz można powiedzieć, że oprócz konkursu świadectw wprowadzony zostanie na tej specjalności jeszcze dodatkowy egzamin. Uściślimy to jednak po uzyskaniu zgody na jej uruchomienie.

– Wyższa szkoła zawodowa jest uczelnią państwową, czy oznacza to, że przyszli studenci będą mieć zapewnione bezpłatne kształcenie?

Opierając się na tak uzyskanych opiniach przygotowaliśmy – moim zdaniem – interesującą ofertę. Uczelnia daje swoim przyszłym studentom możliwość studiowania następujących specjalności: *informatyka stosowana, architektura środowiskowa, zarządzanie produkcją i usługami, finanse i zarządzanie organizacjami, język niemiecki oraz jako szósta specjalność – konserwacja zabytków*.

Na dwadzieścia istniejących obecnie państwowych wyższych szkół zawodowych aż osiemnaście zlokalizowanych zostało w dawnych miastach wojewódzkich, a tylko dwie w innych, konkretnie w Sanoku i właśnie w Nysie.

– Oczywiście i to pragnę bardzo mocno podkreślić – nauka będzie bezpłatna, mało tego, uruchomiony zostanie fundusz stypendialny dla tych studentów, którzy mają szczególnie trudną sytuację materialną, uczelnia ma także własny fundusz inwestycyjny pochodzący z budżetu państwa i z dofinansowania samorządów. Wyższe szkoły zawodowe, zgodnie z intencją ustawodawcy, uruchamiane mają być tam, gdzie nie funkcjonują uczelnie akademickie, czyli w mniejszych miejscowościach, nieco odległych od akademickich centrów. Pewne ogólne założenie przyjęte w trakcie powoływania szkół wyższych zawodowych polegało na tym, że szkoły te mają powstać w pierwszej kolejności w tych miastach, które straciły status województwa, jako forma „rekompensaty” za powszechnie odczuwane obniżenie prestiżu. Na dwadzieścia istniejących obecnie państwowych wyższych szkół zawodowych aż osiemnaście zlokalizowanych zostało w dawnych miastach wojewódzkich, a tylko dwie w innych, konkretnie w Sanoku i właśnie w Nysie.

– **Aby kształcić studentów potrzeba odpowiedniej liczby wysokiej klasy wykładowców, jak przedstawia się skład osobowy PWSZ w Nysie?**

– Z większością osób, które pracować będą na uczelni podpisaliśmy umowy przedwstępne już na etapie opracowywania wniosku o jej utworzenie. Taki postawiony został wymóg formalny, w rezultacie którego kadra jest prawie skompletowana, przynajmniej w odniesieniu do pierwszego roku działalności. Chciałbym wyjaśnić w tym miejscu, że struktura kadry w wyższych szkołach zawodowych jest nieco uproszczona, występują tylko trzy stanowiska – profesor, wykładowca i asystent. Na dwóch pierwszych poziomach mamy pełną obsadę. W sumie podpisaliśmy ponad 40 umów przedwstępnych z profesorami i wykładowcami. Z asystentami nie musieliśmy zawierać umów przedwstępnych. Liczebność tej grupy uzależniona jest bardzo od liczby studentów i dlatego

asystentów zatrudnimy więc pod koniec okresu rekrutacji. Kadra, którą pozyskaliśmy wywodzi się głównie z uczelni wrocławskich, z Opola, z Gliwic, a nawet z Torunia. Liczebność kadry uzależniona jest oczywiście od liczby studentów. Zakładając, że rocznie przyjmować będziemy blisko 1000 studentów, po czterech latach winno być ich około 4000. Uczelnia zatrudniać będzie wtedy około 500 osób: 400 nauczycieli akademickich i 100 osób w pionie administracyjnym. Podane liczby są, moim zdaniem, dobrze wyważone, a prognozy realne.

– **Jakie różnice występują w procesie kształcenia na przykład informatyka na politechnice, a w wyższej szkole zawodowej?**

– Wspomniane na początku rodzaje studiów – inżynierskie i licencjackie, w pewnym zakresie charakteryzują sam proces kształcenia. Studia kończące się licencjatem zbliżone będą w swym charakterze do studiów prowadzonych na uniwersytetach, czy w szkołach prywatnych. Studia inżynierskie są dość podobne do realizowanych na politechnikach. Występuje tu jednak pewna istotna różnica, otóż wszystkie specjalności prowadzone w uczelniach zawodowych muszą mieć z góry zaplanowane piętnastotygodniowe praktyki zawodowe. W planach studiów obowiązujących w politechnikach także uwzględnione, są co prawda zdecydowanie krótsze, bo czterotygodniowe praktyki, jednak są one jedynie zalecane, a wcale nie tak rzadko w ogóle się nie odbywają. W przypadku wyższych szkół zawodowych taka sytuacja nie wchodzi w rachubę, ponieważ praktyka musi trwać jeden semestr i już na etapie opracowywania wniosku o utwo-

wienie uczelni przedstawić musieliśmy kompletne oświadczenia zakładów pracy, które są w stanie przyjąć naszych przyszłych studentów na praktyki. Skoro założyliśmy, że przyjmujemy tysiąc studentów na pierwszy rok studiów, to dla tego tysiąca musieliśmy zagwarantować miejsce odbywania praktyk. Nie było to łatwe zadanie. Mało tego, przyjęliśmy też, że student rozpoczynający na szóstym semestrze praktykę w wybranym zakładzie pracy otrzyma w nim temat swojej pracy dyplomowej. Praca ta realizowana będzie w ścisłej współpracy studenta z tym zakładem. Studentem na tym etapie opiekować będą się dwie osoby, jedna z uczelni, czuwająca nad teoretycznym przygotowaniem dyplomu, druga z zakładu pracy pełniąca nadzór praktyczny. Mamy nadzieję, iż tak opracowane prace zostaną wdrożone w praktyce. Liczymy również na to, że studenci znajdą zatrudnienie tam, gdzie odbywali swoje praktyki.

– **Zalóżmy, że absolwent szkoły średniej stanie przed następującym dylematem: wybrać politechnikę, czy PWSZ. Jakich argumentów użyłby Pan Profesor, aby przekonać go, by zdecydował się na tę drugą?**

– Nie bez znaczenia przy tego typu wyborach jest miejsce zamieszkania. Dość oczywiste wydaje mi się to, że mieszkaniec Opola lub najbliższych jego okolic wybierze politechnikę, choć nie musi to być żelazną regułą. Wydaje się prawdopodobne, że jeśli maturzysta np. nie dostanie się na wybrany kierunek w Opolu, zdecyduje się studiować go w Nysie. Innym ważniejszym powodem jest sam charakter uczelni, o czym informuje sama jej nazwa. Jako uczelnia zawodowa większy nacisk kładła będzie na praktyczną stronę wykształcenia, a więc więcej zajęć zaplanowano w laboratoriach, które zwłaszcza z przedmiotów technicznych, odbywać będą się w konkretnych fabrykach. Mamy podpisane umowy z Daewoo, z ZUP i kilku innymi zakładami pracy, w myśl których

Liczebność kadry uzależniona jest oczywiście od liczby studentów. Zakładając, że rocznie przyjmować będziemy blisko 1000 studentów, po czterech latach winno być ich około 4000. Uczelnia zatrudniać będzie wtedy około 500 osób: 400 nauczycieli akademickich i 100 osób w pionie administracyjnym. Podane liczby są, moim zdaniem, dobrze wyważone, a prognozy realne.

laboratoriami będą konkretne stanowiska pracy, a zajęcia studentów realizowane będą w rzeczywistym czasie pracy firmy. Dzięki temu m.in. mamy nadzieję lepiej przygotować naszych absolwentów do przyszłej pracy zawodowej.

– **Podjmując się obowiązków rektora jest Pan jednocześnie kierownikiem katedry w Politechnice. Co to połączenie – poza zwiększoną liczbą obowiązków dla Pana – oznacza dla nowego uczelni?**

– Rzeczywiście, związany jestem z obiema uczelniami i pragnąłbym, aby nadal taka sytuacja trwała. Zbyt wiele lat w swoim życiu zawodowym spędziłem na uczelniach akademickich, by rezygnować z pracy w Politechnice. Nie jestem tylko dydaktykiem, ważnym elementem mojej aktywności zawodowej jest praca naukowa i tę działalność pragnę kontynuować. Wracając jednak do drugiej części pytania; taka symbioza, moim zdaniem, rodzić może wiele interesujących rozwiązań. Na przykład, już widzę dwóch lub trzech naszych absolwentów, którzy podjąć mogą pracę w uczelni w Nysie, bo po pierwsze – nadają się do tego, a ponadto są mieszkańcami tego miasta. To samo w przyszłości dotyczyć może niektórych moich aktualnych doktorantów. Takie połączenie daje pewną elastyczność w działaniu i chyba większe możliwości organizacyjne.

– **Czy planowana jest formalna współpraca między PWSZ w Nysie a Politechniką Opolską?**

– Wiele na ten temat rozmawialiśmy z panem rektorem Piotrem Wachem. Intencją obydwu stron jest podpisanie umowy o współpracy między uczelniami. Współpraca ta realizowana będzie w kilku wymiarach. Po pierwsze, w obszarze kształcenia. Już na etapie opracowywania siatek studiów, szczególnie inżynierskich, uwzględnialiśmy minima programowe jako podstawę kontynuacji studiów magisterskich. W praktyce da to naszym absolwentom, na przykład *informatyki stosowanej, czy zarządzania*, po zakończeniu edukacji w Nysie możliwość kontynuacji studiów na poziomie magisterskim w Politechnice Opolskiej.

Drugi wymiar współpracy ma bardziej sformalizowany charakter. Otóż państwowe uczelnie zawodowe mają

Jako uczelnia zawodowa większy nacisk kładła będzie na praktyczną stronę wykształcenia, a więc więcej zajęć zaplanowano w laboratoriach, które zwłaszcza z przedmiotów technicznych, odbywać będą się w konkretnych fabrykach. Mamy podpisane umowy z Daewoo, z ZUP i kilku innymi zakładami pracy, w myśl których laboratoriami będą konkretne stanowiska pracy, a zajęcia studentów realizowane będą w rzeczywistym czasie pracy firmy.

obowiązek utworzenia tzw. konwentu, czyli rodzaju rady nadzorczej. W jego skład wchodzi przedstawiciele ministra, wojewody, marszałka województwa, ale i przedstawiciel uczelni, z którą podpisana została umowa o współpracy. Oznacza to, że po jej zawarciu Politechnika Opolska mieć będzie swego przedstawiciela w konwencie, a więc i wpływ na strategiczne decyzje uczelni nyskiej.

– **Gdzie mieścić się będzie siedziba nowej uczelni, jaka jest jej baza materialna?**

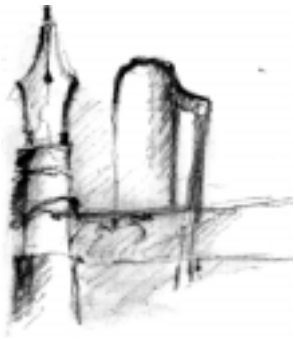
– W tych sprawach złożyło się wyjątkowo dobrze. Powiedziałbym, że paradoksalnie przyczyniła się do tego wielka powódź z roku 1997. W jej wyniku z funduszu banku światowego w Nysie wybudowano w centrum miasta okazały budynek, który z chwilą powstania koncepcji powołania uczelni został dla niej przewidziany. Odbyło się to na tyle wcześniej, że przed ostatecznym zakończeniem inwestycji, mogliśmy dokonać odpowiednich zmian w projekcie, aby przystosować go dla potrzeb szkoły. W budynku urządzono więc duże sale wykładowe, których tak często brakuje na uczelniach, znajdzie się tam także biblioteka i czytelnia. Do dyspozycji uczelni oddany został również parter w dawnym Pałacu Biskupim, gdzie obecnie mieści się muzeum. Przed powodzią w tym miejscu zlokalizowane było archiwum, lecz doświadczenia roku 1997 pokazały, że należało je stamtąd przenieść. Oczywiście parter budynku został osuszony i zaadaptowany dla potrzeb uczelni. Poza tym przejmiemy budynek, gdzie do tej pory mieściło się ognisko plastyczne. Te wymienione obiekty tworzą jakby jeden kampus zlokalizowany w centrum miasta, w tzw. strefie zerowej. Drugi być może znajdzie swoje miejsce w części opuszczonej niedawno przez garnizon jednostki wojskowej. Chodzi m.in. o salę gimnastyczną, stolówkę i szereg innych budynków, w któ-

rych pomieściłyby się sale wykładowe i akademiki. Stan tych obiektów jest różny, część była niedawno remontowana, inne wymagają znacznych modernizacji i napraw. Miejmy nadzieję, że uda się pomyślnie sfinalizować to zadanie.

– **Inżynieria produkcji, kierunek, który Pan uruchamiał na Politechnice cieszy się powodzeniem wśród młodzieży, czy w Nysie także oferowane specjalności trafią w oczekiwania młodzieży?**

– Wydaje mi się, że wszystkie specjalności zainteresują młodzież. Odbyliśmy wiele rozmów z młodzieżą, wiele konsultacji mających na celu rozpoznanie zarówno jej oczekiwań jak i zbadanie zapotrzebowania na lokalnym rynku pracy. Mało tego, na moim biurku leżą dokumenty niezbędne do uruchomienia następnych, moim zdaniem wręcz oryginalnych inżynierskich specjalności. Będziemy bodaj pierwszą w kraju szkołą wyższą prowadzącą *informatykę w medycynie*. Uruchomienie drugiej nowej specjalności jest ściśle związane z naszym regionem – mam na myśli *przetwórstwo płodów rolnych i żywienie człowieka*. Jestem przekonany, że taka oferta na pewno spotka się z zainteresowaniem młodzieży. A chęć podjęcia studiów w nowo tworzonej szkole wyrażają nie tylko mieszkańcy powiatu nyskiego, bo do działającego już punktu informacyjnego dzwonią młodzi ludzie zamieszkali daleko poza województwem opolskim. Jestem więc jak najlepszej myśli i mam nadzieję, że w październiku uroczystie zainaugurujemy po raz pierwszy rok akademicki z pierwszym tysiącem studentów, potem przyjdą następne, a uczelnia działać będzie prężnie i z pożytkiem dla całego regionu, który w statystykach pod względem liczby kształconej młodzieży studenckiej jest na szarym końcu w rankingu wszystkich województw.

– **Dziękuję za rozmowę.**

Piętnaste w kadencji 1999 – 2002 posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej, któremu przewodniczył rektor, prof. **Piotr Wach** odbyło się w dniu 16 maja br. według następującego porządku obrad:

1. Sprawy osobowe:

- wyrażenie zgody na wystąpienie rektora do MEN z wnioskiem o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego w PO – prof. dra hab. inż. **Wita Grzesika** (WM)

2. Sprawy dydaktyczne:

- zmiany w planach studiów (WM),
- nowelizacja planów studiów dla kierunku *informatyka*, (WEiA),
- uchwalenie utworzenia nowego kierunku studiów na WWFiF: *turystyka i rekreacja*,
- wyrażenie zgody na przystąpienie PO do Porozumienia Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w sprawie zapewnienia jakości kształcenia,
- uchwała zasad dotyczących rekrutacji na rok akademicki 2002/2003,
- zatwierdzenie składu Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej.

3. Sprawy różne:

- Informacje dot. przedsięwzięć inwestycyjnych pod nazwą: „BT CONSULTING – BOMI” i „APC METAL-CHEM”,
- wyrażenie zgody na przyjęcie darowizny w postaci nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, oznaczonej jako działka nr 3/6, 5/10 z karty mapy 17 – obręb Opole o łącznej pow. 0,1153 ha położonej w Opolu przy ul. Oleskiej, przeznaczonej pod budowę ŁĄCZNIKA – zespołu sal wykładowych.

4. Sprawy finansowe

- zatwierdzenie sprawozdania finansowego za 2000 r.
- zmiana uchwały dotyczącej sposobu ustalania narzutu kosztów pośrednich w pracach umownych.

5. Sprawozdanie z działalności Uczelni za rok ubiegły oraz ocena działalności rektora za 2000 r. (projekt sprawozdania znajduje się do wglądu u kierowników jednostek organizacyjnych: wydziałów i IMFiCh, a także w Biurze Rektora i BG).

6. Komunikaty, zapytania i wolne wnioski.

7. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu w dniu 14 marca 2000 r.

8. Szesnaste w kadencji 1999–2001 posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej wyznaczono wg planu na dzień 20 czerwca 2001 roku o godz. 10⁰⁰.

Realizując przyjęty porządek obrad Senat Politechniki Opolskiej:

- wyraził zgodę na wystąpienie rektora do ministra edukacji narodowej z wnioskiem o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Opolskiej – prof. dra hab. inż. Wita Grzesika
- pozytywnie zaopiniował zmiany w planach studiów zaocznych inżynierskich na kierunku (WM): *mechanika i budo-*

wa maszyn, w specjalności: *automatyzacja procesów technologicznych* od roku akademickiego 2001/2002,

- pozytywnie zaopiniował zmiany w planach studiów zaocznych magisterskich uzupełniających na kierunku (WM): *inżynieria środowiska* w specjalności: *gospodarowanie ściekami i odpadami* od roku akademickiego 2001/2002,
- pozytywnie zaopiniował uchwalone przez Radę WEiA zmiany w planach studiów na kierunku: *informatyka*, z dniem 10 maja 2001 r.,
- pozytywnie zaopiniował uchwalone przez Radę WEiA zmiany w planach studiów od roku akademickiego 2001/2002 na kierunkach:
 - *informatyka* – studia dzienne,
 - *elektrotechnika* – studia zaoczne,
 - *informatyka* – dla przedmiotów prowadzonych w języku niemieckim,
- uchwalił wniosek o utworzenie nowego kierunku studiów dziennych licencjackich: *turystyka i rekreacja* na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, od roku akademickiego 2002/2003.
- wyraził zgodę na przystąpienie Uczelni do Porozumienia Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w sprawie zapewnienia jakości kształcenia.
- uchwalił zasady rekrutacji na I rok studiów w Politechnice Opolskiej, w roku akademickim 2002/2003 na wszystkie kierunki i rodzaje studiów.
- zatwierdził skład Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej:
 - dr hab. inż. **Grzegorz Gasiak**, prof. PO – przewodniczący
 - dr inż. **Wiesław Grzeszczyk** – przedstawiciel Wydziału Budownictwa
 - dr inż. **Henryk Achtelik** – przedstawiciel Wydziału Mechanicznego
 - dr inż. **Maria Wrzuszczak** – przedstawiciel Wydziału Elektrotechniki i Automatyki
 - mgr inż. **Rafał Matwiejczuk** – przedstawiciel Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji
 - mgr **Bożena Królikowska** – przedstawiciel Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii
 - **Karina Zawada** – przedstawiciel studentów – studentka IV roku WZ
 - **Ewa Przystajko** – sekretarz
- Ponadto Senat Politechniki Opolskiej
- wyraził zgodę na przyjęcie darowizny w postaci nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, oznaczonej jako działka nr 3/6, 5/10 z karty mapy 17 – obręb Opole o łącznej pow. 0,1153 ha położonej w Opolu przy ul. Oleskiej, przeznaczonej pod budowę ŁĄCZNIKA – zespołu sal wykładowych.
- po zapoznaniu się z opinią biegłego rewidenta przyjął sprawozdanie finansowe Uczelni za 2000 r.
- uchwalił, że strata za zakończony rok sprawozdawczy 2000 w kwocie: 725.686,31 PLN zmniejsza fundusz zasadniczy Uczelni na 2001 r.
- uchwalił uzupełnienie Uchwały Senatu z dnia 12 kwietnia 2000r., w brzmieniu: „w pracach wykonywanych na podstawie umów i porozumień na wniosek kierownika pracy,

Ciąg dalszy na stronie 12

Z KALENDARZA REKTORÓW

■ Prorektor ds. nauki prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis** w dniu 15 maja 2001 roku udzielił wywiadu w Radio „Opole” na temat inwestycji prowadzonych przez Politechnikę Opolską.

■ 16 maja 2001 rektor, prof. **Piotr Wach** przewodniczył posiedzeniu Senatu PO, na którym m.in. podsumował działalność Uczelni w roku 2000.

■ Prorektor ds. organizacyjnych, dr **Zygmunt Kasperski** w dniach 18, 25 maja i 4 czerwca br. przewodniczył posiedzeniom pełnomocników ds. finansów i budżetu poszczególnych jednostek organizacyjnych, na których omawiano budżet i sytuację finansową Uczelni.

■ 21 maja 2001 r. rektor, Piotr WACH dokonał otwarcia III Forum Dyskusyjnego *Innowacyjność i Transfer Technologii*, dotyczącego stanu i perspektyw działań proekologicznych na Opolszczyźnie i możliwości współpracy z małymi i średnimi przedsiębiorstwami Berlina.

■ 22 maja 2001 r. rektor – prof. Piotr Wach, prorektor – prof. Jerzy Skubis i dyrektor administracyjny – mgr **Leon Prucnal** razem ze starostą powiatu opolskiego **Henrykiem Lakwą** wizytowali tereny Technikum Ogrodniczego w Prószkowie i Technikum Leśnego w Tułowicach. Na bazie tych szkół Politechnika Opolska planuje uruchomienie nowego kierunku studiów *rolnictwo* na Wydziale Mechanicznym na poziomie dziennych studiów zawodowych.

■ W celu zapoznania się z programami i planami tego kierunku prorektor ds. nauki – prof. J. Skubis był w dniu 30 maja br. w Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

■ W dniach 25 i 26 maja 2001 rektor, Piotr WACH uczestniczył w Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, które odbyło się w Polanicy.

■ 30 maja br. prorektor Zygmunt Kasperski spotkał się z przedstawicielami Związków Zawodowych przedstawiając im sytuację finansową Uczelni oraz zasady przyznanej przez MEN dotacji na wzrost wynagrodzeń. Mgr **Krystyna Duda** (KZ NSZZ „Solidarność”) i dr **Aleksander Smółka** (RZ ZNP) zaakceptowali proponowaną podwyżkę w wysokości 5,5%.

■ 31 maja br. prorektor – prof. J. Skubis przebywał w Warszawie w MEN i KBN omawiając sprawy inwestycyjne uczelni i sprawy związane z rozwojem kształcenia w Politechnice Opolskiej.

■ 1 czerwca br. prorektor J. Skubis dokonał otwarcia w auli naszej politechniki Seminarium Naukowego Reologii Technicznej organizowanego pod patronatem Polskiego Towarzystwa Reologii Technicznej przez Wydział Budownictwa Politechniki Opolskiej.

■ 4 czerwca 2001 r. w auli im. Prof. O. Matei rektor Piotr Wach dokonał otwarcia XI Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki i Informatyki zorganizowanego przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki naszej Uczelni, a nazajutrz przewodniczył I sesji obrad. W zjeździe dziekanów uczestniczył także prorektor ds. nauki, Jerzy Skubis.

■ W dniach 31 maja – 1 czerwca 2001 r. w Szczecinie odbyła się Konferencja Prorektorów ds. Kształcenia Polskich Uczelni Technicznych. Organizatorem konferencji była Politechnika Szczecińska i Wyższa Szkoła Morska w Szczecinie.

Program konferencji obejmował następujące zagadnienia:

- koszty kształcenia w szkołach wyższych,
- aktualne problemy związane z rekrutacją na pierwszy rok studiów 2001/2002 oraz zagadnienia związane z maturą 2002,

- misja i strategia uczelni,
- zamiejscowe punkty wykładowe.

W konferencji uczestniczył prorektor ds. studenckich – prof. **Grzegorz Gasiak**.

■ 6 czerwca 2001r. rektor, Piotr Wach wziął udział w ramowym Zgromadzeniu Plenarnym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, połączonym z uroczystościami jubileuszowymi 175-lecia tradycji Politechniki Warszawskiej.

■ W tym samym dniu prof. J. Skubis złożył wizytę w Fabryce Silników Elektrycznych w Brzegu, omawiając możliwości doposażenia aparaturowego uczelni.

■ Prorektor ds. organizacyjnych, Z. Kasperski w dniach 8 i 13 czerwca br. uczestniczył w zebraniu Senackiej Komisji Budżetu i Finansów, na którym omawiano budżet Uczelni, rozliczenie kosztów modernizacji wejścia do budynku i holu przy ul. Mikołajczyka nr 5 oraz informację o kontrolach finansowych Uczelni w latach 1999–2001.

■ 11 czerwca br. prorektor Zygmunt Kasperski na zaproszenie władz Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji uczestniczył w konferencji naukowej *Rozwój regionalny w perspektywie integracji europejskiej* (aspekty ekonomiczne, społeczne i ekologiczne).

■ W tym samym dniu prorektorzy J. Skubis i Z. Kasperski uczestniczyli w konferencji naukowej nt. *Rozwój regionalny w perspektywie integracji europejskiej*. Konferencja została zorganizowana przez Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji w Otmuchowie.

■ 12 czerwca br. prorektor ds. nauki J. Skubis razem z dyrektorem administracyjnym L. Prucnałem złożyli wizytę wiceprezydentowi miasta Opola mgr **Halinie Żyle**. Na spotkaniu omówiono plany remontowe związane z akademikiem nr 5 „Archimedes”, zlokalizowanym przy ul. Struga.

■ W tym samym dniu rektor P. Wach przewodniczył posiedzeniu kolegium z udziałem dziekanów, dyrektora instytutu i przedstawicieli związków zawodowych.

Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki i Informatyki zakończony – Uczestnicy zadowoleni, gospodarze usatysfakcjonowani

Wydziałowi Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej przypadł w bieżącym roku zaszczyt zorganizowania XI Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Wydziałów Elektroniki i Wydziałów Informatyki. Na Zjazd, który odbył się w dniach 4–7 czerwca br. przybyli reprezentanci władz 19 wydziałów z uczelni krajowych i 2 wydziałów uczelni z Czech – dziekani Wydziałów Inżynierii Elektrycznej i Techniki Komputerowych Uniwersytetów Technicznych w Brnie – prof. **Jan Honzik** i w Ostrawie – prof. **Paweł Santarius**, w tym 12 prorektorów, 24 dziekanów i 50 prodziekanów. Przybyli również goście z Komitetu Badań Naukowych prof. **Jerzy Barzykowski**, prof. **Jacek Malko** z zespołu T 10, prof. **Andrzej Świerniak**, prof. **Jan Węglarz** z zespołu T 11, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego – prof. **Wojciech Mitkowski**, Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych – profesorowie **Tadeusz Kaczorek**, **Henryk Tunia**, **Jan Węglarz**), Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych – prof. **Alicja Kończakowska** – przewodnicząca i wice-

przewodniczący prof. **Jerzy Świątek**, Centralnych Władz Stowarzyszenia Elektryków Polskich (prof. **Stanisław Bolkowski**, dr inż. **Zbigniew Lubczyński**, prof. **Jerzy Hickiewicz**) i Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej – PTETiS-u (prezes prof. **Krzysztof Kluszczyński**), które w bieżącym roku obchodzą jubileusz 40-lecia powstania. Czasopisma naukowo – techniczne reprezentował mgr inż. **Tadeusz Ustaborowicz** – dyrektor Agencji Wydawniczej SIMP, która wydaje m.in. ogólnopolski miesięcznik naukowo-techniczny POMIARY-AUTOMATYKA-KONTROLA. Niestety na zjazd nie mogli przybyć: minister nauki i przewodniczący Komitetu Badań Naukowych prof. **Andrzej Wiszniewski**, prof. **Zbigniew Ciok** – przewodniczący Komitetu Elektrotechniki PAN oraz członek Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i stopni Naukowych prof. **Marian Piotr Kaźmierkowski** – członek zespołu T 10 KBN oraz prof. **Tadeusz Puchałka** – prezes Polskiego Stowarzyszenia Pomiarów Automatyki i Robotyki – POLSPAR, którzy przesłali pozdrowienia dla jego uczest-

ników. Zgodnie z tradycją, po krótkim spotkaniu koleżeńskim, zjazd rozpoczął się oficjalnie w auli Politechniki Opolskiej im. prof. Oswalda Matei z władzami uczelni i Wydziału Elektrotechniki i Automatyki. Gości powitali rektor, prof. **Piotr Wach** oraz dziekan Wydziału, prof. **Ryszard Rojek**, który również wygłosił referat nt. *Działalność Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w roku Jubileuszu 35-lecia powstania*. Odczytany został również list gratulacyjny do uczestników Zjazdu od ministra nauki i przewodniczącego KBN.

W pierwszym dniu Zjazdu uczestnicy zwiedzili Elektrownię Opole S.A., gdzie zostali powitani przez zarząd z prezesem mgr inż. Józefem Pękałą na czele. Następnie referat wygłosił zastępca dyrektora technicznego Elektrowni dr inż. **Henryk Majchrzak**, który nawiązał do prestiżowego tytułu, który uzyskał ten zakład – Lidera Polskiej Ekologii 2000 za wdrożenie systemu ochrony środowiska w procesie wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. Goście zwiedzili Elektrownię, a gospodarze podjęli uczestników Zjazdu obiadem. Wizyta w Elektrowni Opole była wymiernym wyrazem aktywnie i szeroko zakrojonej współpracy łączącej od ponad 20 lat Wydział Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej z tym zakładem. Następnie uczestnicy zjazdu udali się autokarem prywatnego biura podróży SINDBAD do miejsca obrad, czyli ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego spółdzielczości Mieszkaniowej OPAWA. Po drodze zatrzymano się w Mosznej, aby zwiedzić znany zespół pałacowo-parkowy. W przyznanym parku powitały uczestników wielobarwnie rozkwitłe, rozłożyste azalie. Pierwszy dzień Zjazdu zakończyła uroczysta kolacja. Drugi dzień obrad miał charakter roboczy, przewidziano aż cztery sesje. Rozpoczęła je sesja prowadzona przez prof. Piotra Wacha i przedstawione zostały referaty na temat warunków i wymagań CK dotyczących kadencji (prof. Tadeusz Kaczorek) i działalności Sekcji Uczelni Technicznych Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (prof. Wojciech Mitkowski). Kolejną sesję, którą prowadził prof. Stani-

Otwarcie XI Zjazdu przez przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego, dziekana Wydziału – prof. Ryszarda Rojka oraz JM Rektora Politechniki Opolskiej – prof. Piotra Wacha

slaw Bolkowski – prorektor Politechniki Warszawskiej, uzupełniły referaty gości z Czech, dziekanów wydziałów z uniwersytetów technicznych w Brnie (prof. Jana Honzika) i w Ostrawie (prof. Pawła Santariususa), którzy omówili systemy kształcenia na kierowanych przez siebie wydziałach. Kolejne referaty tej sesji dotyczyły prezentacji systemów kształcenia na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH w Krakowie (prof. **Tadeusz Orzechowski**) i Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej (dr inż. **Karol Grandek**). W tym wystąpieniu prelegent szczególną uwagę zwrócił na eksperyment dydaktyczny dotyczący systemu kształcenia dwujęzycznego na kierunku *informatyka* na naszym Wydziale.

Po obiedzie odbyła się bardzo interesująca i jednocześnie burzliwa sesja prowadzona przez prof. **Krzysztofa Kuźmińskiego** – prorektora Politechniki Łódzkiej zapoczątkowana referatem prof. Jacka Malki członka zespołu T 10 (Elektrotechnika, Energetyka, Metrologia) nt. „Komitet Badań Naukowych – stan, zadania i

prognoza”. Obszerny głos w dyskusji zabrał prof. **Jan Weglarz** – członek KBN i przewodniczący zespołu T 11 (Elektronika, Telekomunikacja, Automatyka i Robotyka, Informatyka). Ożywioną dyskusję wzbudziły listy czasopism naukowych i ich punktacja dla oceny jednostek w zespołach KBN. Wiele uwagi poświęcono szczegółowym zasadom oceny parametrycznej jednostek przez KBN za okres czterech lat: 1997–2000. Głosy w dyskusji zabrali również prof. Jerzy Barzykowski – członek KBN i przewodniczący zespołu T 10 oraz prof. Andrzej Świerniak – członek zespołu T 11, a także liczni dziekani. Ostatnią sesję w tym dniu obrad prowadził prof. Jerzy Świątek – prorektor Politechniki Wrocławskiej. Tematyka sesji dotyczyła m.in. problemów jakości kształcenia, oraz informatyzacji procesu dydaktycznego i pracy dziekanatów. Przewodnicząca Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych prof. Alicja Kończakowska – prorektor Politechniki Gdańskiej przedstawiła informacje o powołaniu składu oraz zamierzeniach tej komisji. Omówiła również tryb pracy Komisji i całą procedurę akredyta-

cji. Warto podkreślić, że wiceprzewodniczącym Komisji Akredytacyjnej jest prof. Jerzy Świątek a członkami rektor prof. Piotr Wach i prorektor ds. studenckich prof. Grzegorz Gasiak z Politechniki Opolskiej. W kolejnych referatach przedstawiono systemy komputerowe do wspomagania pracy dziekanatów na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej (dr inż. **Ryszard Klempous** i dr inż. **Jan Nikodem**) oraz na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej (mgr inż. **Bartosz Bębel**). Ostatni referat tej sesji poświęcony był informacjom o II Ogólnopolskich Warsztatach Doktoranckich OWD'OO pod patronatem dziekanów wydziałów elektrycznych i wydziałów elektronicznych i wygłosił go opiekun warsztatów prof. Krzysztof Kluszczyński z Politechniki Śląskiej. W komunikacie kończącym ten dzień obrad Pani prof. **Lidia Maksymowicz** – dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH w Krakowie zwróciła uwagę na problemy kadrowe związane z prowadzeniem kierunków *informatyka* oraz *elektronika i telekomunikacja*. Zbyt niskie uposażenia

Uczestnicy XI Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Wydziałów Elektroniki i Wydziałów Informatyki podczas zwiedzania Elektrowni OPOLE S.A. – Brzezie k/ Opola

Z życia Uczelni

nauczycieli akademickich – specjalistów w tych dyscyplinach powoduje bowiem odpływ kadr z uczelni.

Wszystkie wygłoszone referaty były załącznikiem gorących dyskusji i wymiany doświadczeń poszczególnych uczelni. Pozwoliły uczestnikom na szczegółową analizę podobieństw i różnic rozwiązań organizacyjnych na różnych wydziałach. Nowym elementem XI Zjazdu Dziekanów było uczestnictwo w nim również dziekanów wydziałów informatyki, przedstawicieli zespołu T 11 KBN oraz dziekanów uczelni z Czech. W godzinach wieczornych odbyło się ognisko w plenerze w zajeździe *Zagroda* w Konradowie. Konsumując pieczonego prosiaka i bigos popijane piwem śpiewano piosenki zawarte w specjalnie wydany z okazji Zjazdu śpiewniku.

Trzeci dzień Zjazdu poświęcony był na poznanie okolic miejsca obrad – miasta Głuchołaz. Bardzo udana była wycieczka w rejon czeskich gór Jesionki. Uczestnicy udali się do Czech na przełęcz Owczarnia pod Pradziadem. Następnie wszyscy, 88 osób weszli na szczyt Pradziada (1491 m n.p.m.). Po tym wyczynie jedna grupa (60 osób) udała się na trzygodzinną wędrowkę górską do przełęczy Červenohorske Sedlo pokonując trasę ok. 11 km.) a druga windą na wieżę telewizyjną Pradziada na pole widokowe. Wycieczka przypadła w czasie ślicznej słonecznej pogody, przez co widoki z wieży były także doskonałe. Obie grupy spotkały się na obiedzie w hotelu górskim.

Kończącym akcentem zjazdu był wybór miejsca XII Spotkania Dziekanów w 2002 r. W tajnym głosowaniu dziekani zdecydowali, że odbędzie się ono w Rzeszowie, a organizatorem będzie Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej.

Organizacja Zjazdu przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki naszej uczelni zainteresowało się wiele różnych zakładów przemysłowych i instytucji miasta Opola. Chciałbym w tym miejscu wymienić, oprócz wspomnianej Elektrowni Opole S.A., pomoc ze strony Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. – Oddziału Okręgowego w Opolu, Towarzystwa Przyjaciół Politechniki Opolskiej, Prywatnego Biura Podróży SINDBAD w Opolu, Zakładu Energetycznego S. A. w Opolu, Zieleni Miejskiej w Opolu oraz Browaru Głubczyce. Dzięki hojności wymienionych sponsorów można było zrealizować to niełatwe przedsięwzięcie organizacyjne. W imieniu Komitetu Organizacyjnego XI Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektro-

iniki i Informatyki składam wszystkim sponsorom serdeczne podziękowania.

Wydział Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej obchodzi w bieżącym roku Jubileusz 35-lecia powstania i XI Ogólnopolski Zjazd Dziekanów potraktowaliśmy jako dobrą okazję do prezentacji stanu obecnego Wydziału, przypomnienia historii oraz przedstawienia planów jego rozwoju w przyszłości. Z tej okazji w ogólnopolskim miesięczniku naukowo-technicznym POMIARY-AUTOMATYKA-KONTROLA Nr 6/2001 ukazał się okolicznościowy artykuł autorstwa dziekana Wydziału prof. Ryszarda Rojka nt. Wydział Elektrotechniki i Automatyki (dawnej Wydział Elektryczny) w roku Jubileuszu 35-lecia Politechniki Opolskiej. Artykuł nawiązujący do Jubileuszu Wydziału ukazał się również w czasopiśmie uczel-

nianym Wiadomości Uczelniane Politechnika Opolska, nr 8 (95), maj 2001. Z okazji Zjazdu opracowana została strona internetowa: http://www.weia.po.opole.pl/XI_zjazd/index.html (autorstwa dr inż. Małgorzaty Kaliczyńskiej) w której zawarte są podstawowe informacje o zjeździe a także liczne zdjęcia z czasu trwania Zjazdu.

Z okazji Zjazdu wydane zostały materiały XI Zjazdu Dziekanów, w których opublikowano referaty prezentowane na Zjeździe. Są one do nabycia w Księgarni Technicznej Jacka Szutenberga w budynku Wydziału Elektrotechniki i Automatyki *Lipsk* w Opolu przy ul. Sosnkowskiego 31.

*Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
Dziekan Wydziału Elektrotechniki
i Automatyki
Dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO*

Minister Nauki
Przewodniczący
Komitetu Badań Naukowych
Andrzej Wiszniewski

Warszawa, 2001-05-25

Szanowny Pan
Prof. Ryszard Rojek

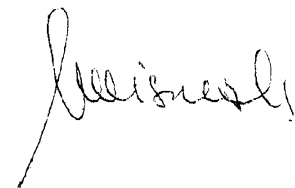
Dziekan
Wydziału Elektrotechniki i Automatyki
Politechnika Opolska

Opole
Fax: (0-77) 456-94-47

Szanowny Panie Dziekanie,

Bardzo dziękuję za zaproszenie mnie na XI Ogólnopolski Zjazd Dziekanów wydziałów elektrycznych, elektroniki i informatyki. Jakże chciałbym z niego skorzystać, tym bardziej że wiosna w Głuchołazach jest szczególnie piękna. Niestety, jest to niemożliwe. Chciałbym jednak życzyć Panu i wszystkim Kolegom Dziekanom, aby spotkanie to było po równi pożyteczne co przyjemne. A wieczorem 4 czerwca, choć będę daleko, to przyłączę się do toastu za pomyślność naszej pięknej dyscypliny. Bowiem, jak mawiał niezapomniany prof. Kazimierz Idaszewski, „grunt to prund”.

Z wyrazami szacunku i przyjaźni

WIADOMOŚCI UCZELNIANE MAJĄ JUŻ 10 LAT

W maju 1991 roku, a więc 10 lat temu, ukazał się pierwszy numer Wiadomości Uczelnianych, od tego czasu co miesiąc trafia do rąk Czytelników kolejny numer uczelnianej gazety.

Pomysłodawcą stworzenia pisma i ojcem duchowym gazety był prof. Jerzy Skubis ówczesny (i aktualny) prorektor ds. nauki.

Rocznice usprawiedliwiają owiane nutką sentymentu spojrzenia wstecz. W pierwszych dniach maja 1991 r. prorektor zaprosił do siebie kilka osób; panią Marię Zielińską, kierownika Działu Kształcenia, Andrzeja Michniewicza, kierownika Działu Wydawnictw i niżej podpisana, wów-

czas pracownika Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców, by przedstawić im projekt powołania uczelnianej gazety. Obecni na naradzie nie mieli dużego doświadczenia w tym względzie, wprowadzie na początku lat osiemdziesiątych wydanych zostało kilka numerów Testu, jednak wkrótce przestał się ukazywać. Już na pierwszym spotkaniu ustalono, że uczelniania gazeta przede wszystkim winna informować o ważnych wydarzeniach z życia uczelni, o pracy Senatu, o sprawach studenckich, w każdym numerze znajdzie się także rozmowa z ważną dla środowiska osobą. Układ ten w zasadzie zachował się do dziś, w gazecie znajdują się takie dzia-

ły jak: wywiad z..., z prac senatu, studia i studenci, czy z życia uczelni. Także na tym spotkaniu powołano skład redakcji; tworzyli ją Andrzej Michniewicz, panie z wydawnictwa – Elżbieta Ciechocińska, której gazeta zawdzięcza szatę graficzną i Małgorzata Kalinowska odpowiedzialna za poprawność językową oraz Krystyna Duda. Gazeta od początku miała też stałych współpracowników, należeli do nich wspomniana już M. Zielińska, Urszula Mazur przygotowująca serwisy z obrad Senatu, wkrótce jednostki wyznaczają swoich przedstawicieli do kontaktów z redakcją, Jadwiga Krych z WEiA, Andrzej Słodziński z WB, Marek Bratek z WM, z upływem lat grono współpracowników rozrasta się o nowe osoby, a ich skład osobowy się zmienia.

W numerze 1. przeczytać można rozmowę z rektorem, prof. Piotrem Wachem na temat wchodzącej właśnie w życie ustawy o szkolnictwie wyższym, senat obradował m.in. nad wnioskami o mianowanie na stanowiska profesorów zwyczajnych kilku profesorów nadzwyczajnych, a także zatwierdził podział środków finansowych z dotacji budżetowej, z którego dowiadujemy się, że w bieżącym roku akademickim (1990/1991) instytuty i zakłady otrzymały do dyspozycji na działalność statutową i na badania własne kwotę około 5,2 mld zł. (obowiązywała wtedy struktura podziału na instytuty i zakłady).

Dalej czytamy, że władze Uczelni uhonorowały najlepszych studentów wręczając im listy gratulacyjne, a rok akademicki 1990/1991 rozpoczęło w WSI 1130 studentów; z czego 849 na studiach dziennych i 249 na studiach zaocznych, a po zimowej sesji studiuje 949 osób, bo 168 skreślono z listy studentów. Pograżając się dalej w lekturze dowiadujemy się, że trwają przygotowania do obchodów jubileuszu 25-lecia Uczelni, a przewodniczącym komitetu został prof. Jerzy Skubis. W ramach obchodów zorganizowano wystawę pt. *Sztuka komputerowa*, jej autorem był prof. Wolfgang Bäumer z Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt z Niemiec. Otwarcie odbyło się 15 maja, a uświetniła je obecność gości z niemieckiej uczelni oraz opolskiego artysty Jana Berdaka. Sześciostronicowy numer zamykają wiadomości o osiągnięciach

Wiadomości UCZELNIANE

Nr 1

maj · 1991

Od Redakcji

Oddajemy do rąk Czytelników pierwszy numer biuletynu informacyjnego "WIADOMOŚCI UCZELNIANE". Intencją redakcji jest, aby "Wiadomości" stały się rzetelną wykładnią istotnych dla środowiska zmian.

Liczymy na to, że Czytelnicy uznają to pismo za swoje i zechcą z niego korzystać, szukając w nim interesujących dla siebie tematów, dzieląc się swoimi spostrzeżeniami. Wszelkie uwagi, sugestie i materiały składać prosimy u mgr Krystyny DUDY (Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców - IBM pok. 115 "A").

Z PRAC SENATU

Rektor wystąpił do Ministra Edukacji Narodowej z wnioskiem o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu niżej wymienionych profesorów nadzwyczajnych: prof. dr. hab. inż. Janusza BOSSA, prof. dr. hab. inż. Leona TRONIEWSKIEGO, prof. dr. inż. Tadeusza SZOSTKA, prof. dr. hab. inż. Zdzisława KABZĘ, prof. dr. hab. inż. Stanisława BIELAKA, prof. dr. hab. Roberta RAUZIŃSKIEGO, prof. dr. hab. inż. Jana KUBIKA, prof. dr. inż. Bronisława WERYŃSKIEGO.

*

Senat zatwierdził podział środków finansowych z dotacji budżetowej na finansowanie prac własnych pomiędzy poszczególne jednostki organizacyjne Uczelni według następujących zasad:

- 50 % przyznanej Uczelni dotacji rozdziela się pomiędzy jednostki organizacyjne (instytuty, studia) proporcjonalnie do liczby pełnozatrudnionych pracowników naukowo-dydaktycznych i naukowych;

z.d. na str. 3

WYWIAD Z...

Z prof. dr. hab. inż. Piotrem WACHEM, rektorem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu rozmawia Krystyna DUDA.

● Wybór Pana na Rektora przypada na czas wielkiej reformy szkolnictwa, jak zatem Pana zdaniem ta reforma powinna wyglądać, żeby zaspokoiła oczekiwania naukowców, studentów, a także całej społeczności akademickiej?

Rzeczywiście, takiego okresu zmian wszyscyśmy się spodziewali. Między innymi dlatego podjąłem się tej funkcji, żeby wykorzystać możliwości, które te zmiany niosą, a konkretnie te, które daje nowa Ustawa o Szkolnictwie Wyższym. Najogólniej mówiąc reforma szkolnictwa wyższego powinna służyć rozwojowi społeczeństwa i kraju. Precyzyjna odpowiedź na to pytanie jest dość trudna choćby z tego powodu, że oczekiwania pracowników naukowych i studentów nie zawsze muszą się pokrywać. Konkretyzując – pracownicy naukowcy oczekują większej samorządności i odpowiedzialności za pracę. Młodzi naukowcy zainteresowani są mniej skomplikowanym i krótszym procesem osiągania samodzielnych stanowisk: profesorskiego i doktora habilitowanego, który daje możliwość promowania doktorów bez względu na zajmowane stanowisko, uczestnictwo w Radzie Wydziału, możliwości kierowania katedrami i innymi jednostkami naukowymi i organizacyjnymi w szkolnictwie wyższym.

Inną ważną sprawą wymagającą uregulowania jest tzw. rotacja kadr, która zakłada pewien przepływ pracowników naukowych, umożliwiając stałe przyjmowanie młodych pracowników. Dotychczas normowała to wymuszona rotacja, zakładająca określony okres pracy doktorów na stanowisku adiunkta, po którym następowało odejście pracownika. Takie wymuszane odejście ludzi było sztuczne i niezbyt szczęśliwe. Pozbawiało uczelnie wielu wartościowych pracowników naukowych, którzy ze względu na swe zbyt praktyczne podejście nie wykonywali prac habilitacyjnych wymagających znacznego rozwoju teorii. Z drugiej strony nie było takiego naporu młodych pracowników. Perspektywa pracy w szkole wyższej wcale nie była obiecująca, biorąc zwłaszcza pod uwagę możliwości zas-

studentów – sportowców. W pierwszych numerach WU znajdują się także wspomnienia o odchodzących twórcach opolskiej uczelni technicznej, Mieczysławie Tokarskim, Rościśławie Oniszczyku. Oj, łza się w oku kręci przy przeglądaniu pożółkłych już kartek Wiadomości!

Inaczej niż obecnie wyglądało też samo techniczne przygotowanie gazety do druku. Zgromadzone wcześniej i opracowane materiały trafiały na biurko maszynistki (pani Wiesia Lewko), która przepisywała wszystko na maszynie marki Robotron z wymiennymi tarczami czcionek na przygotowane formatki. Tak przygotowany materiał należało wydrukować, zebrać i rozesać do czytelników.

Wraz z numerem 27. (styczeń 1994 r.) rozpoczyna się nowy rozdział w sposobie przygotowania gazety. Wtedy współpracę z redakcją rozpoczyna Marcin Kamiński, który przygotowuje przez następnych kilka lat skład komputerowy gazety, pojawiają się zdjęcia i pierwsze próby z kolorowym drukiem. W 32. numerze (czerwiec 1994) znajduje się obszerna relacja z obrad Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych, której ówczesna WSI w Opolu była gospodarzem 53. wydanie gazety (wrzesień 1996) jest numerem specjalnym – uczelnia świętuje zmianę statusu z Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu na Politechnikę Opolską.

58. numer (styczeń 1997) stanowi kolejną dierzę – gazeta wydawana jest z kolorową okładką, której druk odbywa się na razie poza uczelnianym wydawnictwem, by po kilkunastu numerach spróbować kolorowego druku u siebie, we własnym wydawnictwie i... udaje się! W styczniu 1998 roku ostatni raz autorem składu komputerowego jest pan M. Kamiński. W tej roli zastępuje go Waldemar Szweda. Po zakupie przez Oficynę Wydawniczą risografu, pan W. Szweda zajmuje się także drukiem gazety, tylko kolorowe okładki powstają w drukarni. Od numeru 76. (luty-marzec 1999) redaktorem naczelnym zostaje współpracująca już z gazetą od dłuższego czasu pani Marianna Drzyzga. Po kilku wydaniach ponownie redaktorem naczelnym jest Krystyna Duda.

Gazeta ukazująca się jako miesięcznik o średnim nakładzie 1000 egzemplarzy, zawiera przeciętnie od 24 do 32 stron i trafia przede wszystkim do pracowników i studentów Politechniki Opolskiej, a także do ok. 200 miejsc, w tym są inne wyższe

uczelnie, MEN, KBN, urzędy administracji miejskiej i samorządowej, szkoły średnie, biura poselsko-senatorskie, jednostki gospodarcze w regionie, redakcje regionalnych gazet, telewizji, rozgłośni radiowych i inne.

Dociekliwy czytelnik zauważy zapewne, że skoro w roku akademickim wydaje się 10 numerów gazety, winniśmy dobić do setki, a bieżący numer nosi liczbę 96. Wyjaśnienie jest proste, od roku 1998 zdarzyło się kilka wydań gazety obejmującej dwa lub więcej miesięcy – trudno, tak czasem bywa. Według prognoz setny numer winien opuścić redakcję w grudniu bieżącego roku. Mam nadzieję, że jubileuszową setkę uda się obejść bardziej uroczysto, może będzie to spotkanie wszystkich współpracowników i przedstawicieli zaopieczonych redakcji akademickich?

Pisząc to nieco może emocjonalne reasumé – bo trudno nie być wzruszonym na urodzinach własnego dziecka – chciałabym wymienić i podziękować wszystkim współpracownikom gazety, których przez całą dekadę nie było tak mało. Zacznę od

pań E. Ciechocińskiej i M. Kalinowskiej nieprzerwanie od pierwszego do bieżącego pracujących nad Wiadomościami, pana Andrzeja Michniewicza i jego pracowników – Urszulę Huńczę i Izę Prokop – introligatorki, Wiesławę Lewko, Alfreda Plotnika i Piotra Józka – drukarzy. W ciągu 10 lat współpracowali z redakcją Marek Bratek, Wojciech Brzeszczak, Przemysław Burtny, Marian Ciepaj, Józefa Czabak, Elżbieta Czaja, Anna Drażek, Marianna Drzyzga, Sławoj Dubiel, Janusz Fijak, Marcin Kamiński, Jadwiga Krych, Rafał Matwiejczuk, Maria Mazur, Urszula Mazur, Dariusz Nawarecki, Leszek Pietrzak, Ewa Przystajko, Krystyna Słodczyk, Andrzej Słodziński, Mirosława Szewczyk, Maria Trebel, Joanna Widera, Jolanta Ukarma. Mam nadzieję, że nie umknęło mi żadne nazwisko.

Jeszcze jedna informacja – w Oficynie Wydawniczej, gdzie mieści się siedziba redakcji znajdują się wszystkie numery Wiadomości Uczelnianych.

Krystyna Duda

Wydział WFiF ma kolejnego doktora

Na Wydziale Wychowania Fizycznego wrocławskiej AWF odbyła się 8 czerwca br. publiczna obrona pracy doktorskiej pani **Kariny Słonki**, asystenta w Katedrze Fizjoterapii Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Praca pt. *Wpływ ćwiczeń z zastosowaniem siodła BABS na równowagę dzieci z porażeniem mózgowym* napisana została pod promotorską opieką prof. dr. hab. **Mariana Golemy**. Badania do pracy dr Słonka prowadziła w centrum rehabilitacyjnym dla dzieci z porażeniem mózgowym w Opolu na siodle wypożyczonym z Katedry Biomechaniki AWF we Wrocławiu. Siodło – jedyne w kraju tego typu urządzenie – trafiło do Polski dzięki współpracy z Uniwersyteciem w Zachodnim Londynie, a stamtąd do centrum w Opolu. Z dziećmi z porażeniem mózgowym dr. Słonka pracuje od kilku lat, a dobry wpływ hipoterapii na poprawę chodu i funkcji równoważnych dzieci jest znany, choć kosztowny i kłopotliwy w praktyce. Zastosowanie siodła BABS do prowadzonych ćwiczeń jest dużym ułatwieniem rehabilitacji pacjentów.

Pani dr Karinie Słońce gratulujemy życząc dalszych osiągnięć naukowych i terapeutycznych.

kd

Ciąg dalszy ze strony 6

narzut kosztów pośrednich, lub stawka zysku mogą zostać zwiększone do wysokości uzgodnionej ze zleceniodawcą.”

- przyjął sprawozdanie z działalności Uczelni za 2000 r.
- pozytywnie ocenił działalność rektora w roku 2000 r.
- zatwierdził protokół z posiedzenia Senatu PO w dniu 14 marca 2001 r

Dagmara SUCHY
Biuro Rektora Politechniki Opolskiej

Relacja z czerwowego posiedzenia Senatu Politechniki Opolskiej zamieszczona zostanie w powakacyjnym, wrześniowym numerze. W programie obrad zaplanowano m.in. prezentację Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie, uchwalenie planu rzeczowo-finansowego Uczelni, a także zaopiniowanie wniosku Wydziału Mechanicznego o uruchomienie kolejnego kierunku studiów inżynierskich dziennych *rolnictwo* oraz Wydziału Budownictwa o uruchomienie kierunku studiów dziennych inżynierskich – *architektura i urbanistyka*.

REKRUTACJA NA STUDIA

Trwa rekrutacja na studia w Politechnice Opolskiej. **22 bm.** upłynął termin składania podań na kierunki *wychowanie fizyczne* oraz *fizjoterapia*, a **25 i 26 czerwca** rozpoczęły się egzaminy sprawnościowe na te kierunki. Na pozostałe kierunki studiów dziennych absolwenci szkół średnich składać mogli dokumenty do dnia **29 czerwca**. Ogłoszenie list kandydatów przyjętych na I rok studiów dziennych nastąpi **6 lipca br.**

Jak poinformowała pani **Maria Zielińska**, kierownik Działu Kształcenia do dnia **20 czerwca 2000 r.** na poszczególne kierunki studiów wpłynęło ok. 2300 podań. Do obleganych kierunków należą: *informatyka, fizjoterapia, elektronika i telekomunikacja, wychowanie fizyczne, zarządzanie i marketing oraz zarządzanie i inżynieria produkcji*. 20 czerwca br., a więc na dziewięć dni przed zakończeniem rekrutacji na studia dzienne były jeszcze miejsca na *budownictwie, elektrotechnice, mechanice i budowie maszyn, inżynierii środowiska oraz automatyce i robotyce*.

Na tych kierunkach, na których nie zostaną wypełnione limity przyjęć, może być przeprowadzona dodatkowa rekrutacja w terminach jak dla studiów zaocznych. Informacja o dodatkowej rekrutacji i limitach przyjęć zostanie podana do publicznej wiadomości do dnia **27 lipca 2000 r.**

Termin składania dokumentów na studia zaoczne upływa z dniem 31 sierpnia 2001 r.

Opracowano na podstawie danych z Działu Kształcenia.

kd

Aparatura naukowa i jej zastosowanie w jednostkach naukowych Politechniki Opolskiej. Informator na rok 2001

W wyniku uchwały Kolegium Prorektorów ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą Uczelni Wrocławia i Opola, Politechnika Opolska przygotowała informator na temat posiadanej aparatury naukowej oraz jej zastosowania w badaniach naukowych.

Opracowanie zawiera wykaz aparatury naukowo-badawczej, opisuje możliwości jej wykorzystania oraz zasady udostępnienia, a także adresy kontaktowe jednostek naukowych, które nią dysponują. Informator zawiera również spis programów komputerowych wspomagających badania naukowe.

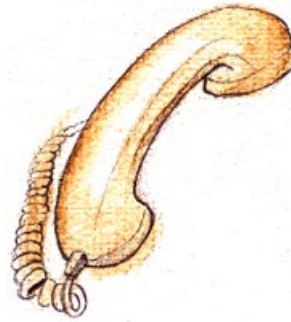
Mamy nadzieję, że publikacja ta przyczyni się do szerszej współpracy między jednostkami naukowo-badawczymi wrocławskich i opolskich uczelni oraz do pełniejszego wykorzystania posiadanej przez nie aparatury. A zebrane w opracowaniu informacje przyczynią się do rozwijania środowiskowych laboratoriów bez nadawania im instytucjonalnej formy, a także do uruchomienia nowych technologii i metod badawczych. Współpraca na zasadzie bezpośrednich kontaktów między jednostkami uczelni przyniesie być może lepsze efekty niż korzystanie wyłącznie z usług różnych instytucji.

Należy podkreślić, że na bazie opublikowanego informatora aparaturowego sporządzona została wersja internetowa na stronach Politechniki Opolskiej – www.po.opole.pl.

Informator został przekazany wszystkim katedrom, zakładom i dziekanatom naszej uczelni oraz szkołom wyższym z terenu Wrocławia i Opola.

JW

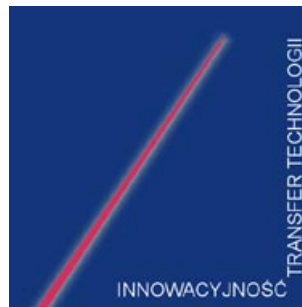
Nowa centrala telefoniczna

Trwają prace związane z instalacją nowej cyfrowej centrali telefonicznej. Aby zminimalizować wynikię stąd uciążliwości przełączenie na nową centralę zaplanowano na sobotę 21 lipca br. Wtedy też wystąpić mogą zakłócenia w łączności. Na pewno czynne będą dwa numery – do rektoratu i kancelarii dyrektora. Zmieni się także dotychczasowa numeracja telefonów. Początkowy numer zaczynał będzie się od cyfr **4006**. Dzwoniąc na Politechnikę z zewnątrz do 4006 należy dopisać obecny numer wewnętrzny, dzwoniąc z wewnętrznego na inny numer wewnętrzny przed każdym trzycyfrowym dodajemy 6, np. dzwoniąc do kancelarii wybierzemy numer 6190. Podstawowym numerem dla dzwoniących z zewnątrz na centralę telefoniczną PO będzie numer 4006 000. Nowa centrala obejmie swym zasięgiem obiekty przy ul. Mikołajczyka, (budynek główny, akademiki), Lipsk i Zapole. Szerzej o dalszych planach w zakresie telekomunikacji we wrześniowym numerze WU Dział Techniczny opracuje i roześle bardziej szczegółowe informacje na ten temat.

inż. M. Churas

Forum Dyskusyjne po raz trzeci

III Forum Dyskusyjne Innowacyjność i Transfer Technologii, którego głównym organizatorem była Politechnika Opolska przy współpracy Uweltbüro Berlin-Brandenburg, Opolskiego Parku Technologicznego i Telekomunikacji Polskiej S.A. odbyło się w dniach od 21 do 23 maja br. Motorem przedsięwzięcia był profesor **Roman Ulbrich**, z Katedry Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej WM.

Tematem tegorocznego forum był: *Stan i perspektywy działań proekologicznych na Opolszczyźnie – możliwości współpracy z małymi i średnimi przedsiębiorstwami Berlina*.

Na program forum złożyło się pięć sesji naukowych poświęconych szeroko pojętym działaniom proekologicznym w regionie i ujęciu tej problematyki na opolskich uczelniach. Sesjom towarzyszyły także inne atrakcje jak wideokonferencja Opolet-Berlin, czy nocny samochodowy wyścig energooszczędny. W czasie V sesji rozstrzygnięty został wojewódzki Turniej Młodych Mistrzów Techniki.

kd

Biblioteka Główna

■ W dniach 21–23 maja br. uczestniczyliśmy w III Forum Dyskusyjnym „Innowacyjność i Transfer Technologii”, prezentując zbiory Biblioteki Politechniki Opolskiej o tematyce ekologicznej.

■ W dniach 6–8 czerwca 2001 roku pracownicy biblioteki wzięli udział w ogólnopolskiej konferencji zorganizowanej przez Bibliotekę Główną Politechniki Białostockiej na temat *Problemy ochrony zbiorów i systemów komputerowych w bibliotekach*.

Ochrona wszystkich rodzajów zbiorów i nośników informacji jest istotnym problemem w działalności bibliotek. Od pracy i zabiegów bibliotekarzy o stan księgozbioru, przy zmieniających się formach udostępniania materiałów bibliotecznych czytelnikom, zależy jak długo i w jakim stanie księgozbiór będzie służył kolejnym pokoleniom użytkowników.

Na konferencji **E. Czerwińska** i **M. Szymczak** przedstawiły referat, w którym zostały omówione sposoby ochrony i konserwacji zbiorów w Bibliotece Politechniki Opolskiej.

■ W dniach 9–10 czerwca 2001 roku mgr **H. Szlejf** uczestniczyła w Ogólnopolskiej Konferencji zorganizowanej w Warszawie przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich na temat *Polskie biblioteki w perspektywie wejścia do Unii Europejskiej*. Konferencji towarzyszył Krajowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, w trakcie którego odbyły się wybory do władz centralnych Stowarzyszenia.

Podczas konferencji omówiono między innymi stan przygotowań polskich bibliotek w perspektywie wejścia do Unii Europejskiej, w tym również bibliotek akademickich. Poruszono zagadnienia standardów europejskich w dziedzinie bibliotekarstwa, omówiono nowe technologie, przybliżono szereg ciekawych rozwiązań zastosowanych w bibliotekach Unii Europejskiej, dyskutowano nad modelem bibliotekarza w zintegrowanej Europie.

W podsumowaniu uznano, że stan przygotowań jest różny. Należy wiele jeszcze zrobić w tej dziedzinie, ale inicjatywa zadań powinna wyjść ze środowiska bibliotekarskiego a nie rządowego.

Halina Szlejf

Wydział Budownictwa

XX Konferencja Naukowo-Techniczna *Awarie Budowlane* odbyła się w dniach 22–26 maja w Szczecinie – Międzyzdrojach. Organizatorami konferencji byli: Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Komitet Nauki PZITB oraz Politechnika Szczecińska, a współorganizatorami: Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Instytut Techniki Budowlanej. Konferencja adresowana była do pracowników naukowych, projektantów i ekspertów budowlanych, pracowników firm konsultingowych, osób związanych z wykonawstwem i nadzorem budowlanym oraz do pracowników administracji budowlanej. W konferencji wzięło udział blisko czterysta osób, a wśród nich: profesorowie **Roman Jankowiak** i **Wojciech Skowroński** oraz adiunkci: **Wiesław Baran**, **Jan**

Centkowski, **Mariusz Jackiewicz**, **Reinhold Kałuża**, **Jan Mizera**, **Jan Żmuda**. W części ogólnej, poświęconej analizie naukowo – technicznej awarii i katastrof budowlanych, do dyskusji przygotowano 85 referatów, przedstawionych na ośmiu sesjach tematycznych. Podczas tegorocznej sesji *Konstrukcje stalowe*, dyskutowane były referaty pracowników Wydziału Budownictwa P.O.:

- Jankowiak R., Baran W., Żmuda J.: *Przyczyny katastrofy regatów stalowych w magazynie wysokiego składowania*,
- Skowroński W.: *Uwarunkowania materiałowo – konstrukcyjne projektowania konstrukcji stalowych ze względu na obciążenie pożarem*.

Tej sesji przewodniczył profesor Roman Jankowiak, który był również w składzie Komitetu Organizacyjnego konferencji.

Tradycyjnie oprócz tematyki ogólnej, dyskutowane były referaty objęte tematyką problemową na sesji pt. *Uwarunkowania materiałowo-konstrukcyjne projektowania, utrzymania i napraw obiektów budowlanych*. Sesja ta poświęcona została oddziaływaniom wyjątkowym na budowie, wywołanych eksperymentalnymi wpływami środowiska. W części problemowej konferencji odbyły się także sesje Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Wizyta na nowo budowanej estakadzie we Wrocławiu

Grupa studentów IV i V roku Wydziału Budownictwa specjalności *inżynieria mostowa* wraz z opiekunem mgr. inż. **Przemysławem Jakielem** zwiedziła budowę estakady na Gądowie w ciągu obwodnicy Śródmiejskiej we Wrocławiu, której generalnym wykonawcą jest firma Dromex SA z Warszawy. Budowę obejrzelśmy 21 maja br. dzięki uprzejmości dyrektora budowy mgr. inż. **Jacka Krupińskiego**. Estakada powstaje na zlecenie Zarządu Dróg i Komunikacji we Wrocławiu, a autorem jej projektu jest biuro projektowe ZBP Mosty Wrocław s.c. Obiekt składa się z trzech części: centralnej arterii oraz dwóch odgałęzień, które łączą ją z ulicami dojazdowymi. Główną konstrukcję zaprojektowano jako żelbetonowy, sprzężony, dźwigar skrzynkowy dodatkowo wyposażony obustronnie w przekroju poprzecznym, w powłokowe

Studenci z zainteresowaniem wysłuchują uwag kierownika budowy p. Krupińskiego

Wykonane i ustawione zbrojenie filara słupowego oraz z prawej strony widoczna stalowa forma

elementy nadające jej estetyczny wygląd pod względem architektonicznym. Ustrój nośny pozostałych obiektów zaproponowano jako identyczny z poprzednim, jednak dwudźwigarowy bez dodatkowego sprzężenia. Wszystkie elementy estakady oparte będą na filarach dwusłupowych, posadowionych na palach wielkośrednicowych. Pierwszy element wykonywany będzie metodą nasuwania podłużnego przy użyciu siłowników hydraulicznych, a dwa pozostałe w tradycyjnym deskowaniu na rusztowaniach.

Aktualny stan zaawansowania robót to wykonane fundamenty i korpusy wszystkich podpór, tymczasowy nasyp, na którym będzie wykonywana konstrukcja oraz wykonane deskowanie pod jedno z odgałęzień obiektu.

Na wycieczce technicznej studenci poznali praktyczną stronę przyszłego zawodu inżyniera mostowca, przy czym mogli również wzbogacić swoją wiedzę o technologii wykonania robót mostowych, a więc sposoby deskowania, zbrojenia i betonowania elementów konstrukcyjnych podpór itp. Reasumując można stwierdzić, że zrealizowana wycieczka była bardzo interesująca pod wieloma względami, dająca prawdziwe pojęcie o realiach budowy dużego i prestiżowego obiektu mostowego, jakim jest ta estakada dla miasta Wrocławia.

Zbigniew Mańko

Wycieczka po największych mostach Polski

Studenci specjalności *inżynieria mostowa* z wydziałów budownictwa Politechniki Wrocławskiej i Politechniki Opolskiej uczestniczyli w trzydniowej wycieczce zorganizowanej przez pracowników i doktorantów z PWr. Otrzymała się ona w dniach 24–26 maja 2001 roku.

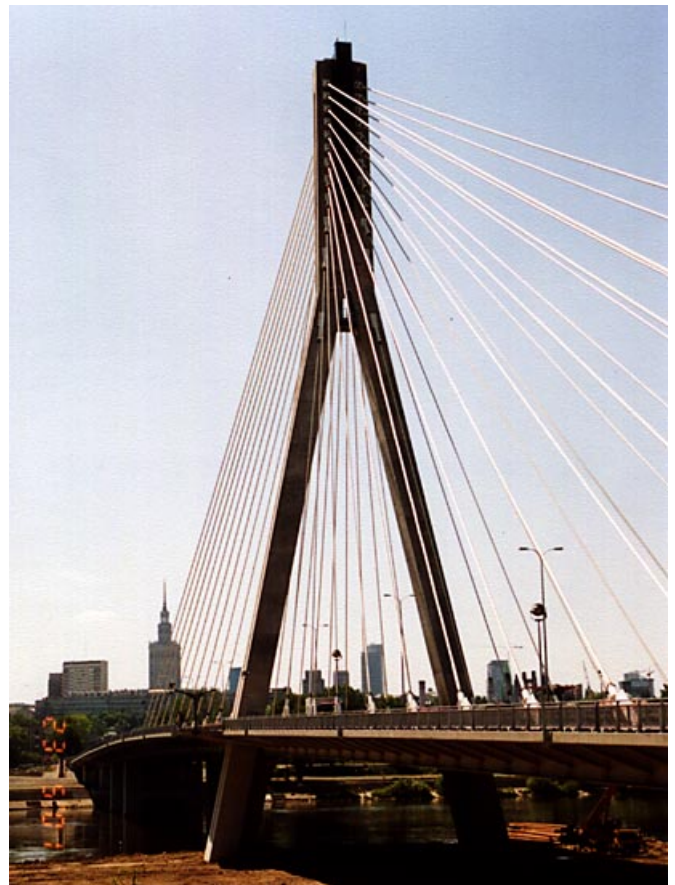
Celem przedmiotowej wycieczki technicznej było obejrzenie i bliższe zapoznanie się z najokazalszymi, nowymi obiektami mostowymi, stanowiącymi dorobek wielu lat polskiego mostownictwa. Zwiedziliśmy też budowy dwóch nowo powstających mostów, aby mieć pogląd na realizacje projektów inżynierów mostowców powstałych w połączeniu z wizją architektów. Podziwialiśmy większość ważnych obiektów na Wiśle, poczynając od mostu Świętokrzyskiego w Warszawie, a kończąc na moście Sucharskiego w Gdańsku.

Trasę swoją rozpoczęliśmy od ciekawej **kładki dla pieszych przez Wartę w miejscowości Osjaków**. Dźwigar główny to stalowa, rurowa kratownica przestrzenna o schemacie statycznym ciągłej belki dwuprzęsłowej. Na nim umieszczony jest pomost w postaci płyty ortotropowej z cienką nawierzchnią na bazie żywicy epoksydowej.

Drogowy most Świętokrzyski przez Wisłę w Warszawie powstał na zlecenie Trasa Świętokrzyska Sp. z o.o., a autorem projektu była firma polsko-fińska BMG Group. Generalnym wykonawcą był Mostostal S.A. z Warszawy. Jest to most wantowy z jednym pylonem w kształcie odwróconej litery Y. Konstrukcję nośną zaprojektowano jako stalową, czterodźwigarową (2´2 dźwigary), belkę ciągłą z żelbetową płytą współpracującą. Całkowita długość mostu wynosi 490 m, a całkowita szerokość 30,8 m. Wysokość pylonu nad lustrem wody wynosi 87,5 m. Pomost wykonywany był metodą tradycyjną w pełnym deskowaniu na rusztowaniach, a następnie podwieszano go wantami do żelbetowego pylonu.

Autorem projektu **Most Siekierski przez Wisłę w Warszawie** jest biuro Transprojekt z Gdańska, a generalnym wykonawcą firma Mostostal S.A. z Warszawy. Jest to drogowy most wantowy dwupylonowy (o kształtach litery H). Konstrukcję nośną przeszła głównego (nurtowego) zaproponowano identyczną z mostem Świętokrzyskim, natomiast części dojazdowe są osobnymi stalowymi belkami skrzynkowymi zespolonymi ciągle z płytą górną w postaci żelbetowej płyty współpracującej. Całkowita długość mostu wynosi 827 m, a jego szerokość 34 m. Żelbetowy pylon wznosi się nad lustro wody na wysokość około 100 m. Pomost wykonywany był

Most Świętokrzyski przez Wisłę w Warszawie

Więści z wydziałów

metodą nasuwania podłużnego przy użyciu siłowników hydraulicznych, w trakcie którego podwieszano go do pylonów za pomocą want.

Most drogowy na Wiśle w Zakrocymiu. Ustrój nośny stanowi układ dwóch niezależnych stalowych, skrzynkowych jednokomorowych belek ciągłych, na których spoczywa pomost. Wspomnieć należy, iż jest to jeden z nielicznych mostów w Polsce wykonanych ze stali trudno rdzewiejącej, w związku z tym powierzchnia jego jest niezabezpieczona przed wpływami atmosferycznymi.

Most drogowy na Wiśle w Wyszogrodzie wykonany jest w postaci stalowej, dwudźwigarowej belki ciągłej z żelbetową płytą współpracującą. Zwrócono szczególną uwagę na konstrukcję dźwigarów głównych mostu, których wysokość nad częścią żeglowną Wisły zmienia się na ich długości. Jest to technika stosowana w celu zmniejszenia ciężaru ustroju nośnego, a także by poprawić walory architektoniczne obiektu.

Most na Wiśle w Plocku. Jest to obiekt zabytkowy i stanowi on z pewnością wizytówkę miasta. Konstrukcję nośną zaprojektowano jako układ czterech stalowych, kratownicowych nitowanych dźwigarów ciągłych o parabolicznie zakrzywionym pasie dolnym. Z kolei, skrajne przęsła kratownicowe są o znacznie mniejszej rozpiętości. Jezdnia, po remoncie, wykonana jest tu jako płyta ortotropowa. Obiekt ten, ze względu na odbywający się po nim ruch drogowo-kolejowy, należy zaliczyć do jednego z najciekawszych tego typu obiektów w kraju.

Most drogowy na Wiśle w Tczewie. Jest on niewątpliwie bardzo cennym okazem zabytku techniki nie tylko pod względem konstrukcyjnym, ale także historycznym. W czasie II wojny światowej, podczas jego obrony przed niemieckim okupantem, zginęło ze strony polskiej wielu żołnierzy, celników i kolejarzy (w pobliżu obiektu znajduje się kamień z wmurowaną tablicą pamiątkową właśnie na ich cześć). Ustrój nośny stanowi połączenie kilku typów konstrukcji, poczynając od klasycznej kratownicy (choć o bardzo dużej ilości prętów), poprzez kratownicę Towna, a kończąc na klasycznej belce blachownicowej. Posiada on starą nawierzchnię drewnianą. Most uatrakcyjniają dodatkowo, po obu stronach jednego z filarów, wybudowane dwie ceglane wieże (może nawet obserwacyjne?). Obok mostu znajduje się również różnicowny pod względem konstrukcyjnym most kolejowy.

Plac budowy mostu Sucharskiego przez Martwą Wisłę w Gdańsku

Studenci IV i V roku na nowo budowanym moście Siekierkowskim

Wędrówkę swoją zakończyliśmy na **drogowym moście Sucharskiego przez Martwą Wisłę w Gdańsku**. To trzeci już pod względem wielkości i konstrukcji ostatnio zbudowany obiekt wantowy. Powstaje on na zlecenie GDDP w Warszawie, a autorem projektu jest BPBK SA w Gdańsku. Generalnym wykonawcą są firmy Demathieu et Bard, Mosty Łódź oraz Most Sucharskiego w Gdańsku SA. Obiekt zaopatrzone jest już w jeden pylon w kształcie odwróconej litery Y. Konstrukcję nośną zaprojektowano jako stalową, czterodźwigarową (2 x 2 dźwigary) i belkę ciągłą z żelbetową płytą współpracującą. Całkowita długość mostu wynosi 380 m, a jego szerokość 28,3 m, natomiast wysokość pylonu nad lustrem wody wynosi 98,9 m. Pomost wykonywany był metodą wspornikową z jednoczesnym podwieszaniem go do żelbetowego pylonu za pomocą want. Po wykonanych badaniach modelowych tego obiektu w tunelu aerodynamicznym postanowiono wyposażyć most w owiewki i dodatkową przepone. Elementy te będą przeciwdziałać nadmiernym drganiom przęsła pod wpływem wiatru. Obiekt ten cieszył się największym naszym zainteresowaniem m.in. ze względu na zastosowaną do jego budowy najciekawszą wg nas i bardzo odpowiednią metodę montażu. Mieliśmy również możliwość wjazdu windą na pylon.

Reasumując, zwiedziliśmy wiele interesujących, nowatorskich i ciekawych mostów Polski, choć na trasie nie zabrakło mostów z rysem historycznym. Na budowach mogliśmy sprawdzić praktykę ze zdobytymi już na studiach wiadomościami, przy czym mogliśmy również dowiedzieć się wiele nowego o współczesnych technologiach wykonania mostów wantowych stosowanych na całym świecie. Stwierdzić można, że realizowana wycieczka była bardzo interesująca pod wieloma względami i dała szerokie pojęcie o dotychczasowym dorobku polskich mostowców. Powstanie trzech nowych i prestiżowych mostów wantowych zbliża nas do poziomu światowego mostownictwa. Nie można przy tym zapomnieć o znacznie starszych obiektach, postulując o przywróceniu im pełnych funkcji użytkowych i walorów estetycznych.

Pragniemy także podziękować Panu Rektorowi prof. dr. hab. inż. **Grzegorzowi Gasiakowi**, i Zakładowi Konstrukcji Mostowych za finansowe wsparcie tego przedsięwzięcia, jak

również Panu prof. dr. hab. inż. **Janowi Biliszczukowi** i organizatorom wycieczki za umożliwienie nam tego wyjazdu.

Studenci mostowcy

Obóz naukowy Studenckiego Koła Naukowego „Biodom”

SKN „Biodom”, działające przy Katedrze Podstaw Projektowania Budowlanego Wydziału Budownictwa zorganizowało w Głuchołazach w dniach od 11 do 13 maja obóz naukowy. Studenci wraz z opiekunami dr. inż. **Grzegorzem Gindą** i mgr. inż. **Andrzejem Słodzińskim** uczestniczyli w spotkaniu z burmistrzem Głuchołaz mgr. **Janem Szawdylasem** oraz członkiem Zarządu Powiatu Nyskiego mgr. **Edwardem Szupryczyńskim**. Burmistrz przedstawił aktualne zadania dotyczące budownictwa i zagadnień ekologii, które realizuje miasto i gmina, wynikające między innymi z położenia na terenie Parku Krajobrazowego Gór Opawskich. Chodzi tu o tzw. otulinę parku, sposoby eliminowania zanieczyszczeń powstających w lokalnych kotłowniach itp. Rozmawiano również o usuwaniu szkód (szczególnie w zakresie obiektów budowlanych) powstałych podczas powodzi z 1997 r. oraz o systemie monitorowania opadów i spływu wód opadowych, który funkcjonuje od tego czasu.

Gościem studentów był również dr **Paweł Szymkowicz** – prezes Towarzystwa Miłośników Głuchołaz, który przedstawił historię miasta, zwłaszcza te jej fragmenty, o których nie zawsze przeczytać można w informatorach.

W programie przewidziano zwiedzenie Ośrodka Edukacji Ekologicznej w Pokrzywniej, należącego do Zarządu Opolских Parków Krajobrazowych. Wysłuchaliśmy prelekcji zawierającej wiele informacji o historii, geologii, bogactwach naturalnych, roślinności, zwierzostanie, osadnictwie i działalności człowieka, zasobach kulturowych terenu. Studenci otrzymali materiały pt. *Modelowy program edukacji środowiskowej społeczności gminy Głuchołazy* opracowane dla miasta i gminy przez naukowców pod kierownictwem pani Krystyny Dubel. Jako, że wśród uczestników obozu byli studenci od kilku lat uczestniczący w ogólnopolskich konferencjach studenckich kół naukowych, zebrane materiały pozwolą im na przygotowanie kolejnych referatów.

Piękno Ziemi Nyskiej poznawano podczas wycieczki do Nysy, Otmuchowa i Paczkowa. Przewodnikiem był dr **Krzysz-**

Zwiedzanie Paczkowa

tof Jaworski archeolog, filatelista, przewodnik sudecki – adiunkt Uniwersytetu Wrocławskiego. Było to kolejne przedsięwzięcie realizowane wspólnie z uczestnikami odbywającego się w tym samym czasie w Głuchołazach VIII Spotkania Młodych Filatelistów. Pierwsze podobne integracyjne spotkanie miało miejsce w roku ubiegłym w Istebnej w Beskidzie Śląskim.

Grzegorz Ginda, Andrzej Słodziński

Konferencja studenckich kół naukowych w Białymstoku

W dniach 23–25.05.2001 r. w Białymstoku odbyła się II Ogólnopolska Konferencja Studenckich Kół Naukowych i Młodych Pracowników Nauki, zorganizowana przez Politechnikę Białostocką. Wzięli w niej udział przedstawiciele siedmiu politechnik: Lubelskiej, Łódzkiej, Opolskiej, Rzeszowskiej, Szczecińskiej, Świętokrzyskiej, Białostockiej. Naszą Uczelnię reprezentowały studentki V roku Wydziału Budownictwa – **Tatiana Hrabal**, **Anna Jackowiak**, **Iwona Karcz**, **Anita Pisarska** ze Studenckiego Koła Naukowego *Biodom* działającego przy Katedrze Podstaw Projektowania Budowlanego.

Podczas sesji zaprezentowały 4 referaty, które opublikowane zostały w materiałach konferencji:

Tatiana Hrabal *Stoma jako alternatywne źródło energii.*

Anna Jackowiak *Promieniotwórczość materiałów budowlanych i jej badanie.*

Iwona Karcz *Ekrany akustyczne – zabezpieczenie przed zanieczyszczaniem środowiska naturalnego przez hałas komunikacyjny.*

Anita Pisarska *Niekonwencjonalne źródła energii.*

Komitet Naukowy Konferencji wyróżnił Iwonę Karcz nagrodą za najlepszy referat z sekcji BUDOWNICTWO.

W programie turystycznym organizatorzy przygotowali wycieczkę po okolicach Białegostoku, która zakończyła się integracyjnym ogniskiem, z udziałem aktorów Białostockiego Teatru Lalki i Aktora.

J. Czabak

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Prof. Zdzisław Kabza został wybrany na członka Rady Naukowej Instytutu Komputerowych Systemów Automatyki i

Więści z wydziałów

Pomiarów we Wrocławiu na bieżącą kadencję rozpoczynającą się w 2001 roku. *Gratulujemy*

Stanowisko kontrolne do badań przeliczników ciepła TEC-LEG3 Politechniki Opolskiej znajdujące się w laboratorium Katedry Elektrowni i Systemów Pomiarowych, którą kieruje prof. Z. Kabza uzyskało świadectwo uwierzytelnienia przyznane przez Główny Urząd Miar w Warszawie.

Wydział Mechaniczny

Koło Naukowe „Technolog” w Sewastopolu

Doszedł do skutku pierwszy wyjazd zagraniczny członków Koła Naukowego *Technolog*, na Międzynarodową Konferencję studencką w Sewastopolskim Uniwersytecie Technicznym (Ukraina), z którym Politechnika Opolska ma zawartą umowę o współpracy. Na konferencję odbywającą się w dniach 14–17 maja br. zostały przygotowane referaty z tematów prac dyplomowych przez 7 członków Koła tj. studentów V roku na specjalności *automatyzacja procesów technologicznych* przy Katedrze Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji.

Prezentowane na konferencji referaty wzbudziły duże zainteresowanie i zostały wysoko ocenione, o czym świadczą uzyskane dyplomy. Referaty te zostały również opublikowane

Jałta – widok na „Jaskółcze gniazdo”

Sewastopol – na sali konferencyjnej

w materiałach konferencyjnych. Ponadto zostało przekazane oficjalne pismo Rektora Sewastopolskiego Uniwersytetu Technicznego do Rektora Politechniki Opolskiej z podziękowaniami i gratulacjami za organizację wyjazdu dla dra inż. **T. Horszowskiego** i prof. dr. hab. inż. **W. Taranenki** oraz za wysoce poziom naukowy wygłoszonych referatów dla studentów. Wyjazd ten oprócz głównego celu udziału w konferencji miał również charakter turystyczno-rekreacyjny. W czasie pobytu na Krymie była okazja do podziwiania atrakcyjnych miejsc Sewastopola oraz Jałty. Jedną z największych atrakcji w Sewastopolu była *Panorama* przedstawiająca obronę Sewastopola w 1854–56 roku przed najazdem koalicji państw zachodnich. Natomiast widoki z Jałty i okolic zapierał dech w piersi, co można zobaczyć na fotografiach (zamieszczonych również w gablotach Koła Naukowego *Technolog*). Ponadto wyjazd ten zaowocował nawiązaniem przyjaznych stosunków ze studentami tamtejszej Uczelni.

T. Horszowski

Studenckie Koło Naukowe

SKRUBER

przy Katedrze Inżynierii Procesowej

W dniach 24–25 maja br. w Turawie odbyło się zorganizowane przez SKN „SKRUBER” Seminarium Naukowe nt. *Nowoczesne technologie w inżynierii procesowej*”, w którym

mieli przyjemność uczestniczyć studenci czwartego i piątego roku profilu dyplomowania *procesy i aparaty przemysłowe* oraz *procesy i urządzenia w inżynierii środowiska*. Seminarium odbyło się przy współudziale pracowników Katedry Inżynierii Procesowej, wśród których byli: prof. **Leon Troniewski**, prof. **Stanisław Witczak**, dr inż. **Gabriel Filipczak**, dr inż. **Jerzy Hapanowicz**.

Pierwszego dnia wysłuchaliśmy następujące referaty:

- *Badanie procesu mieszania ciekłego układu niejednorodnego* autorzy - **Joachim John, Sebastian Kretek**
- *Proces wrzenia ciekłej mieszaniny niejednorodnej* – autor **Robert Kątny**,
- *Międzynarodowa Wystawa Inżynierii Sanitarnej, Ogrzewnictwa, Wentylacji i Klimatyzacji oraz Ochrony Środowiska, AQUA-THERM Kijów 2001 – tematyka i zasadnicze cele – refleksje z pobytu. Przedstawili **Tomasz Głowacki, Przemysław Jach**.*

Koledzy z piątego roku: J. John, S. Kretek i R. Kątny, prezentowali referaty związane z wykonywanymi przez siebie praca-

mi dyplomowymi. Natomiast trzeci był formą relacji z wystawy-targów w Kijowie, w których uczestniczyli autorzy. Warto nadmienić przy tym należy, że kol. J. John i S. Krettek mieli okazję zaprezentować rezultaty swoich badań na Międzynarodowym Sympozjum Młodych Pracowników Nauki i Studentów, które odbyło się w Zielonej Górze pod koniec maja br.

Dyplomanci żywo dzielili się swoimi spostrzeżeniami na temat prowadzonych przez siebie badań. W toku dyskusji nie obyło się oczywiście bez dociekliwych pytań dotyczących na ogół zakresu, sposobu realizacji oraz rezultatów będących już na ukończeniu prac dyplomowych. Zdarzały się pytania i łatwe, i trudne. Przy tych drugich niejednokrotnie służyli swą pomocą pracownicy Katedry Inżynierii Procesowej.

Kolejnym punktem seminarium było uroczyste wręczenie przez prof. Leona Troniewskiego tematów prac dyplomowych koleżankom i kolegom z IV roku, studiującym pod merytoryczną opieką pracowników Katedry Inżynierii Procesowej. Tematy prac dyplomowych na rok akademicki 2001/2002 otrzymali następujący studenci:

- profil dyplomowania *procesy i urządzenia w inżynierii środowiska*:

1. Katarzyna Dominiak
2. Tomasz Głowacki
3. Przemysław Jach
4. Katarzyna Micuła
5. Natalia Miśtał
6. Joanna Niżborska
7. Barbara Nowak
8. Małgorzata Nowak
9. Rozalia Nowakowska
10. Agnieszka Pietrzak
11. Agnieszka Stec
12. Małgorzata Szachnowska
13. Marlena Szyperek

- profil dyplomowania – *procesy i aparaty przemysłowe*:

1. Marcin Czajka
2. Roman Furman
3. Sebastian Kokot
4. Tomasz Kosmała
5. Michał Kowalski

Odbierający tematy swoich prac wyrazili radość z tak uroczystego przydziału i obiecali ukończyć studia w terminie.

Wieczorem, przy pięknej pogodzie, odbyło się ognisko. Dla nikogo nie zabrakło własnoręcznie upieczonej kiełbaski oraz innych specjalów przyrządzonych przez organizatorów. Biesiadowano do późnych godzin nocnych, prowadząc interesujące rozmowy. Nie obyło się bez gitary i śpiewu.

Następnego dnia koledzy-dyplomanci zaprezentowali kolejne dwa referaty, a mianowicie:

- *Badania hydrauliki przepływu układu gaz-ciecz-ciecz w rurach poziomych* – autorzy – **Damian Grabski, Krzysztof Kubek**,
- *Analiza zjawisk zachodzących przy przepływie dwufazowym gaz-ciecz* – autor – **Krzysztof Ziemba**.

Grupa studentów z inżynierii środowiska zaakcentowała swoje czynne uczestnictwo w seminarium niezależnym wystąpieniem nt.:

- *Wybrane zagadnienia utylizacji i zagospodarowania odpadów niebezpiecznych*, autorstwa **Małgorzaty Nowak i Rozalii Nowakowskiej**.

Okolicznościowy referat wygłosił kierownik katedry prof. L. Troniewski, który przybliżył uczestnikom seminarium *System edukacji w Polsce*. W swoim wystąpieniu poruszył on zagadnienia dotyczące struktury szkolnictwa wyższego w kraju oraz sposobów i metod nowoczesnego kształcenia, a także omówił zagadnienia dotyczące zakresu i programów studiów.

W końcowej części seminarium mgr inż. **Marek Wasielewski** z firmy *Organika-Propex-Wrocław* zademonstrował prezentację multimedialną nt. *Nowoczesnych systemów w instalacjach sanitarnych*.

Po zakończeniu naukowej części seminarium, odbyło się zebranie organizacyjne SKN *SKRUBER*. Ponieważ nieuchronnie zbliża się termin ukończenia studiów przez kolegów pełniących najważniejsze funkcje, dokonano wyboru (w przyjaznej atmosferze) nowego Zarządu Koła w składzie:

1. prezes – **Sebastian Kokot** (mechanika i budowa maszyn)
2. wiceprezes – **Rozalia Nowakowska** (inżynieria środowiska)
3. sekretarz – **Agnieszka Stec** (inżynieria środowiska)
4. wicesekretarz – **Małgorzata Szachnowska** (inżynieria środowiska)

Zaakceptowano również ogólny plan pracy SKN “SKRUBER” na bieżący oraz przyszły rok akademicki. Zakłada on kontynuowanie ogólnego programu z poprzednich lat, a w szczególności: spotkania na uczelni z przedstawicielami przemysłu, wycieczki do zakładów przemysłowych interesujące nas z tytułu obranego kierunku studiów oraz wyjazdu na ciekawę targi i seminaria przydatne dla poznawania problematyki z toku studiów.

Po uroczystym obiedzie, kończącym nasze seminarium, wszyscy uczestnicy we wspaniałych humorach wrócili bezpiecznie do Opola.

A. Stec, M. Szachnowska

Wyjazd na Międzynarodowe Targi Aqua-Therm w Kijowie

W dniach od 13 do 17 maja w Kijowie odbywały się Międzynarodowe Targi Aqua-Therm, w których mogli uczestniczyć niżej podpisani członkowie SKN Skruber.

Targi te poświęcone są nowoczesnej technologii w ogrzewnictwie, wentylacji, klimatyzacji oraz inżynierii sanitarnej i szeroko rozumianej ochronie środowiska. Cieszą się one ogromną popularnością, o czym świadczyła duża liczba wystawców z całej Europy. Licznie reprezentowały się firmy z Ukrainy, Rosji, Niemiec, Szwecji, Szwajcarii oraz Polski. Przyjemna atmosfera stolicy Ukrainy sprzyjała nawiązywaniu nowych kontaktów z dynamicznie rozwijającymi się firmami ze Wschodu, co było dodatkowym atutem naszego wyjazdu. W wolnych chwilach zwiedzaliśmy słynące z architektury miasto, którego położenie w dolinie Dniepru potrafi zafascynować niejednego konesera piękna, a dopisująca pogoda nie dawała powodu do nudy.

Targi Aqua-Therm wzbogaciły nasze doświadczenia i zwiększyły rozeznanie w nowych technologiach z interesującego nas obszaru wiedzy, dostarczyły nowych kontaktów i pozwoliły zebrać wielu specjalistycznych materiałów. Dostarczyły także wspaniałych wrażeń i wspomnień wyjazdu.

Korzystając z okazji chcieliśmy podziękować Dziekanowi Wydziału Mechanicznego prof. **Stanisławowi Królowi**, za zgodę i pomoc w realizacji wyjazdu. Dziękujemy również pracownikom Katedry Inżynierii Procesowej prof. **Leonowi Troniewskiemu**, dr. inż. **G. Filipczakowi** oraz prof. **S. Witczakowi**, za pomoc merytoryczną, wskazówki i rady – jak się to później okazało – bardzo przydatne w czasie naszego pobytu za granicą.

*Przemysław Jach, Tomasz Głowacki,
studenci IV roku kierunku inżynierii środowiska*

Ekoinżynierowie działają

„Czas, czas, ciągle goni nas”, niestety słowa tej piosenki stają się coraz bardziej aktualne. Tyle się dzieje ostatnio, że trudno uczestniczyć we wszystkich wydarzeniach. Trudno także je relacjonować, zwłaszcza jeśli samemu jest się organizatorem imprez. Zmuszam się więc do pracy, aby w telegraficznym skrócie opowiedzieć o tym, co robią członkowie Klubu Ekoinżyniera. Mogłoby się bowiem komuś wydawać, że zostaliśmy zahibernowani podczas widocznych już nawet przez laików zmian klimatycznych. Fakt nabiera ważności wtedy, gdy stanie się faktem medialnym. I tu dziękujemy *Wiadomościom Uczelnianym*, dzięki którym możemy zaistnieć. A oto nasza kronika wydarzeń:

Długo utrzymująca się nieciekawa jesienna aura w marcu, skłoniła nas do rozprawy z Marzanną. Postanowiliśmy kultywować tradycyjne zwyczaje ludowe i pięknie wystrojoną Marzannę poddać sądowi. Zespół sędziowski stanowił Pan Dziekan **Roman Ulbrich** oraz Pani **Krystyna Ślodziak** – opiekun naukowy naszego koła. Rozprawa trwała długo, bowiem przesłuchano wielu świadków działalności oskarżonej Marzanny, głos zabierali także adwokaci i prokuratorzy.

Prokurator żądał kary utopienia Marzanny, którą popierała część publiczności, zwłaszcza z kół zbliżonych do specjalności: *racjonalne gospodarowanie energią*. Wreszcie zapadł wyrok, Marzanna została skazana na 1 rok więzienia, które znajduje się w piwnicach budynku Zapole. Sądząc, że na tak łagodny wyrok wpłynął stan czystości Odry, który nie mógł zostać pogorszony przez ewentualną topielicę. Na orzeczenie wysokiego sądu wpłynął wyjątkowy wdzięk oskarżonej, którą stworzyły ludowi artyści **Agnieszka Widera i Tomek Fafara**. Potem było ognisko i kiełbaski, a dla wegetarian grzanka na kiju. Impreza zakończyła się późnym wieczorem w pubie. Nie możemy powiedzieć w jakim, aby nie być posądzonym o kryptoreklamę.

I co? Prawda, że rodzima tradycja pomogła w poprawie pogody. Już od świąt wielkanocnych mieliśmy pełnię lata. Ale na niepewne lato dobre są tropiki. Dlatego postanowiliśmy odwiedzić Palmiarnię w Gliwicach, której historia sięga 1925 roku. Palmiarnia rozwijała się świetnie przed wojną, potem niszczała, aż do zamknięcia jej w 1978 roku. Mimo posiadania w swoich zbiorach aż 8 tysięcy roślin musiała przejść modernizację, bo jej stare pawilony zagrażały życiu zwiedzających. Dzisiaj palmiarnia liczy 6 000 gatunków roślin, zgromadzonych w 4 pawilonach. Do najciekawszych roślin zaliczyliśmy te o wartości użytkowej, które znamy na przykład z torebek przypraw, a nigdy nie widzieliśmy ich w

naturze: cynamon, kawa, goździki, oliwki, daktylowce i wiele innych. Dzielnym przewodnikiem po obiekcie i organizatorem wyprawy był **Bogusław Śmiechowicz**, a dokumentację tych chwil możecie oglądać w gazetce ściennej koła, którą prowadzi redaktor naczelna **Basia Scibor**.

Nie myślcie, Państwo, że tylko się rekreujemy. Już pani opiekun ma swoje sposoby żeby zaangażować nas do pracy naukowej.

Szanowni Państwo, jesteśmy dumni z tego, że możemy realizować program badawczy z zakresu ochrony środowiska. Jest to praca zlecona nam przez Wodociągi i Kanalizację Spółkę z o.o., dzięki współpracy Pana Prezesa **Adama Raka** i Pani Krystyny Ślodziak. Temat pracy to „Ochrona wód podziemnych w strefie ochronnej ujęć wody dla miasta Opola”. Prowadzimy inwentaryzację niepunktowych i punktowych źródeł zanieczyszczeń wód w rejonie wsi Przywory, Kosorowice, Kąty Opolskie i Miedziana. Zaglądamy w każdy zakątek gminy Tarnów, prowadzimy wywiady z gospodarzami, odwiedzamy zakłady produkcyjne, szperamy po lesie, a z tego powstaje baza danych i wielka mapa. Praca daje nam wiele satysfakcji, czujemy się bardzo pożyteczni i nareszcie łączymy teoretyczną wiedzę z praktyką, a przy tym ratujemy swój studencki budżet. W programie uczestniczy 10 naszych członków, którzy na pewno jeszcze o tej przygodzie do *Wiadomości* napiszą.

Staramy się być aktywni poprzez reprezentacje w gremiach, które decydują lub opiniują działalność na rzecz ochrony środowiska. W lutym odbyło się w Opolu seminarium pt. „Jawność i uczestnictwo”. Jego celem było wypracowanie standardów współpracy pomiędzy samorządami a organizacjami pozarządowymi w świetle ustawy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie i o ocenach oddziaływania na środowisko. Organizatorem tego bardzo wartościowego spotkania była Opolska Grupa Federacji Zielonych oraz Stowarzyszenie na rzecz Ochrony Stobrawskiego Parku Krajobrazowego, a Klub Ekoinżyniera miał na nim zaszczyt reprezentować Bogusław Śmiechowicz.

Natomiast mile zaskoczyli nas nasi młodszy koledzy, ekolodzy z Liceum Ogólnokształcącego im. Lotników Polskich w Oleśnie. Organizowali u siebie w maju szumne obchody Dnia Ziemi, a że marzą o studiowaniu inżynierii środowiska zaprosili naszych klubowiczów, aby przybliżyli im naszą uczelnię. Wysłaliśmy do Olesna **Przemka Jacha**, eks-wiceprezesa, który o klubie wie bardzo wiele i długo o tym może opowiadać. Co tam się działo! Wykłady o zdrowym żywieniu, konkurs „Rady na odpady” konkurs na najlepszy plakat o tematyce ekologicznej, happeningi, a wszystko w aspekcie integracji z Unią Europejską. A w tym twórczym zamieszaniu nasz Przemek dzielnie promujący Politechnikę Opolską, nasz Klub i bratniego Enerdzajzera.

No i stało się nieszczęście. 18 maja nieznanymi wspólnikami Marzanny uwolnił ją z przysługującej jej celi i przeniósł na tzw. spacerunek, czyli na piwniczny korytarz. Zaczęło lać jak z cebra. W strugach deszczu przyszło nam spotkać się z Panem **Krzysztofem Kazanowskim** na terenie opolskiego ogrodu zoologicznego na wyspie Bolko. Ogród zoologiczny w Opolu jest przykładem ewolucji jaką przeszły te placówki: od menażerii, po park zoologiczny do dzisiejszego centrum ochrony przyrody. Mało kto zdaje sobie sprawę z tego, czym

jest współczesny, nowoczesny ogród zoologiczny Przy stale rosnącym zagrożeniu gatunków, środowisk życia zwierząt i ich ekosystemów, opolski ogród ma do spełnienia znaczące zadanie. Podstawowym celem zoo jest rozmnażanie zwierząt zagrożonych wyginieciem, aby mogły powrócić do swoich siedlisk. W opolskim zoo przebywa 1025 zwierząt należących do 162 gatunków. Z zapartym tchem słuchaliśmy opowieści o pracy fachowców z Opola, zaangażowanych w program hodowli EEP, czyli Europejski Program Hodowli Zwierząt Zagrożonych Wyginieciem. Program ten koordynuje EAZA, czyli Europejskie Stowarzyszenie Ogródów Zoologicznych i Akwariów. Przy okazji wycieczki do zoo, prosimy o zwrócenie uwagi na zmieniające się warunki hodowlane i zoohigieniczne. Obecnie zwierzęta są eksponowane stadnie, w grupach rodzinnych lub pojedynczo i zależy to od ich sposobu życia w naturze. Największy sukces hodowlany opolskiej placówki to rozmnożenie oryksów szablrogich, kapibar, karłowatych hipopotamów, wilków grzywiastych betongów i siamangów. Jeśli nie wiecie jak miły jest sajmiri uistiti przekonajcie się o tym chociażby w najbliższą niedzielę.

Postanowiliśmy zrobić też coś dla swojej kariery. Członkowie Klubu Ekoinżyniera z ostatnich lat studiów mieli okazję wziąć udział w warsztatach aktywizacji zawodowej. Celem tych warsztatów było kształcenie umiejętności i wiedzy przydatnej w czasie poszukiwania pracy. Sponsorem przedsięwzięcia było Towarzystwo Edukacji Bankowej. Mimo naszej zachęty w warsztatach uczestniczyły tylko trzy osoby. Tylko trzy, bo wydawałoby się, że tego typu okazją powinno być zainteresowanych więcej osób. Czyżby nasi studenci czuli się tak bardzo pewnie na rynku pracy!?

Obecna nasza działalność dotyczy organizacji obozu naukowego w Bieszczadach. Marzanna została zamknięta na kilka zamków, więc pogoda w lipcu będzie przepiękna. Wszystkich miłośników gór zapraszamy na bieszczadzkie szlaki. Obóz zapowiada się bardzo ciekawie pod względem naukowym, ponieważ Dyrekcja Bieszczadzkiego Parku Narodowego obiecała nam pomoc. Może nie być pięciogwiazdkowego lokum, pewnie nie będzie też jakuzzi, może nawet nie być krabów na kolację, ale na pewno będzie wesoło i serdecznie. Po prostu tak, jak to bywa w Bieszczadach. Życzymy samych piątek w sesji egzaminacyjnej i rewelacyjnych wakacji.

Bogusław Śmiechowicz

Studenci na terenie doświadczalnym w Przechodzie

Studenci specjalności *gospodarka wodno-ściekowa z IV roku inżynierii środowiska* zaliczyli kolejną wycieczkę naukową. Tym razem celem wyjazdu i było zapoznanie się z badaniami prowadzonymi na terenie doświadczalnym Politechniki Opolskiej w Przechodzie.

Towarzyszący studentom prof. **Kazimierz Sporek** na wstępie zaprezentował profesjonalny sprzęt do pomiarów gleboznawczych, a każdy z uczestników mógł osobiście wziąć udział w prowadzonych doświadczeniach. Dokonywaliśmy poboru prób gleby z różnych głębokości do 2 m obserwując zmieniający się profil glebowy wraz z głębokością.

Następne doświadczenie pozwoliło nam określić ilość wody w przekroju glebowym. Pobrane próby gleby posłużą jako materiał badawczy w specjalistycznych laboratoriach. Obec-

ność w Borach Niemodlińskich pozwoliła nam również na bliższe poznanie metod pomiaru zanieczyszczeń zawartych w wodach opadowych. Z bliska mogliśmy zobaczyć chwytniki, poznać ich wady i zalety. Mieliśmy również okazję przeprowadzić pomiar przyrostu grubości sosny świdrem Preslera.

Na zakończenie naszego spotkania otrzymaliśmy zadanie do wykonania. Zostałyśmy podzielone na dwuosobowe grupy. Zadanie polegało na naszkicowaniu siatki geograficznego rozmieszczenia drzew na wyznaczonych działkach Borów Niemodlińskich. Po wykonaniu zadania mogliśmy z dumą opuścić miejsce naszych działań, a że pogoda nam sprzyjała czas upłynął nam miło i przyjemnie.

Wrażenia były interesujące i pouczające zarazem, za co dziękujemy Profesorowi.

Iwona Piwowarczyk

Seminarium inżynierii

W dniach 16–18 maja 2001 r. odbyło się w Jarnołtówku, w OKS „Leśnik,” zorganizowane z inicjatywy prof. **Leona Troniewskiego**, seminarium poświęcone problematyce szeroko rozumianej inżynierii procesowej. Ciężar prac organizacyjnych wzięła na siebie p. **Regina Obrocka**.

Uczestnikami seminarium byli słuchacze studium doktorskiego Wydziału Mechanicznego PO, wykonujący prace w Katedrze Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej, Katedrze Maszyn i Urządzeń dla Przemysłu Spożywczego i Ochrony Środowiska oraz Katedrze Inżynierii Procesowej, a także – w jednym przypadku – w Uniwersytecie Opolskim.

W seminarium uczestniczyło 29 osób, w tym 7 profesorów – opiekunów naukowych.

Wygłoszono następujące referaty:

1. mgr inż. Barbara Pendyk – *Udział objętościowy faz w przepływie gaz-ciecz-ciecz* – opiekun prof. S. Witczak
2. mgr inż. Iwona Bilka – *Kryteria oceny wykorzystania alternatywnych źródeł energii* – opiekun prof. R. Ulbrich
3. mgr inż. Jarosław Trembacz – *Wnikanie ciepła przy wrznięciu układów wodno-olejowych* – opiekun prof. L. Troniewski
4. mgr inż. Roman Modrzejewski – *Ocena wpływu konstrukcji palnika i warunków spalania na powstawanie NO_x-ów* – opiekun prof. B. Dobrowolski
5. mgr inż. Alicja Kolasa – *Mieszanie materiałów niejednorodnych w mieszalniku bębnowym* – opiekun prof. J. Boss
6. mgr inż. Małgorzata Wzorek – *Energetyczne wykorzystanie osadów ściekowych* – opiekun prof. L. Troniewski
7. mgr inż. Jacek Wydrych – *Aerodynamiczne podstawy erozji układów pyłowych kotłów energetycznych* – opiekun prof. B. Dobrowolski
8. mgr inż. Agnieszka Osiadacz-Kubiak – *Mieszanie materiałów drobnociągnistych w mieszalniku typu V* – opiekun prof. J. Boss
9. mgr inż. Krystyna Lech-Rząsa – *Badanie procesu mieszania materiałów ziarnistych wymuszonego wibracją* – opiekun prof. J. Boss
10. mgr inż. Daniel Janecki – *Hydraulika reaktorów trójfazowych* – opiekun prof. G. Bartelmus
11. mgr inż. Mariusz Rząsa – *Metoda detekcji i pomiaru wybranych parametrów pęcherzyków gazu* – opiekun prof. B. Dobrowolski

12. mgr inż. Dariusz Skoczylas – *Wpływ parametrów geometrycznych na opory przepływu w przestrzeni międzyrurowej płaszczowo-rurowego wymiennika ciepła* – opiekun prof. R. Ulbrich
13. mgr inż. Grzegorz Kucharz – *Wpływ procesu mieszania na oczyszczalni ścieków w rowie oksydacyjnym* – opiekun prof. J. Boss
14. mgr inż. Ewa Głodek – *Efekty energetyczne i ekologiczne zastosowania skojarzenia w dużym zawodowym bloku energetycznym* – opiekun prof. J. Składzień.

Seminarium dało możliwość zorientowania się w poziomie, zakresie i stopniu zaawansowania wykonywanych prac doktorskich. Większość przedstawionych referatów dotyczyła badań o charakterze typowo doświadczalno-pomiarowym, pozostałe prace zaś miały postać studialną, modelowo-obliczeniową. Jak można się było spodziewać, część prezentowanych prac związana była z rozprawami doktorskimi w końcowym stadium realizacji i wówczas dyskusja nad nimi stanowiła pewną formę „próbnej” obrony. Z drugiej strony były również przedstawiane prace znajdujące się we wcześniejszych stadiach badań. Obecni na seminarium członkowie wydziałowej komisji ds. przewodów doktorskich profesorowie: **J. Boss, J. Składzień i L. Troniewski** uznali, że niektóre z referatów mogą być uznane jako wystąpienia, spełniające formalny wymóg przedstawienia pracy przed otwarciem przewodu (na posiedzeniu Rady Wydziału Mechanicznego w dn. 13.06.br. otwarto 6 przewodów doktorskich, związanych z wymienionymi referatami).

Bardzo wartościowe i pożyteczne, szczególnie dla doktorantów, były długie i czasem burzliwe dyskusje, które odbywały się po wszystkich wystąpieniach i mimo, że na każdy z referatów wraz z dyskusją przewidziano po jednej godzinie, to w niektórych przypadkach był to czas zbyt krótki. Dodatkowo, prof. J. Składzień przedstawił w obszernym wystąpieniu ogólną strukturę organizacyjną nauki polskiej oraz omówił zasady i tryb uzyskiwania stopnia doktora. Organizatorzy zadbali także o atrakcyjne wypełnienie czasu wolnego; przy ognisku i podczas wspólnej kolacji toczono długie rozmowy – również na tematy związane z referatami i realizacją prac doktorskich.

Można z całym przekonaniem stwierdzić, że seminarium umożliwiło zintegrowanie środowiska, uprawiającego w Opolu działalność naukową, wchodzącą w zakres szeroko pojętej inżynierii procesowej, a długie spotkania doktorantów z opiekunami, odbyte z dala od murów uczelni w miłej i niekře-

jącej atmosferze, będą bardzo pomocne przy realizacji prac doktorskich.

Byłoby dobrze, gdyby tego typu seminarium stało się coroczną tradycją.

Organizatorzy

PS Koszty seminarium zostały solidarnie pokryte przez Wydział Mechaniczny, JM Rektora i uczestników.

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Festyn z okazji Dnia Dziecka – Turawa 2001

Studenckie Koło Naukowe AKTON w dniu 9 czerwca 2001 roku na terenie Harcerskiego Ośrodka Wodnego nad dużym Jeziorem Turawskim zorganizowało z okazji Dnia Dziecka festyn dla uczestników warsztatów Terapii Zajęciowej przy Domu Rodzinnej Rehabilitacji Dzieci z Mózgowym Porażeniem w Opolu.

W sobotę, wczesną porą studenci SKN AKTON witali uczestników festynu wręczając im koszulki Wydziału Wychowania Fizycznego. Uroczystość rozpoczęła się pokazem przygotowanym przez Szkołę Podoficerską Państwowej Straży Pożarnej w Opolu. Strażacy zaprezentowali sprzęt, którym posługują się podczas codziennej pracy, a także umożliwili dzieciakom sprawdzenie swoich umiejętności strażackich w „gaszeniu pożaru”, sprawiając im tym olbrzymią radość.

Zaraz potem dzielne dzieciaki wskoczyły na dwie duże łajby, które na holu ciągnięte były przez motorówkę. Utworzony w ten sposób „tramwaj wodny” wypłynął w rejs po jeziorze.

Po pełnej przygod 2,5-godzinnej wycieczce wszyscy udali się w stronę ogniska, gdzie na zgłodniałych „piratów” czekały skwierczące kiełbaski, napoje – ufundowane przez firmę NATA oraz pyszne jogurty – których sponsorem była firma DANONE.

Po napełnieniu brzuszków na dzieciaki czekała następna atrakcja, do ogniska dobił komes Bractwa Miecza – pan **Andrzej Kowalczyk**, który opowiadając historię Bractwa prezentował broń rycerską. Podczas pokazu dzieci miały okazję wcielenia się w średniowiecznych rycerzy. Dodatkową atrakcją było wybijanie monet przez komesa, który złocistymi krążkami obdarowywał wszystkich uczestników festynu.

Impreza zakończyła się około godziny 15.30, a chętni, którzy jeszcze zostali przy ognisku mieli okazję miło spędzić czas w rytmie szant śpiewanych przez żeglarzy AKŻ Politechniki Opolskiej.

Pragniemy bardzo serdecznie podziękować sponsorom tj.:

- Szkole Podoficerskiej Państwowej Straży Pożarnej w Opolu,
- Firmie NATA,
- Firmie DANONE,
- Bractwu Miecza z Opolu,
- Ośrodkowi LOK, który użyczył łódź,
- Panu Zbyszkowi Szeremskiemu – który udostępnił nam cały ośrodek wraz ze sprzętem żeglarskim

a także wszystkim osobom, które pomogły w organizacji tego festynu.

Liczymy na dalszą współpracę przy organizacji kolejnych imprez.

Dr Karina Słonka, opiekun koła

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

■ W dniach 27–28 kwietnia br. odbyły się kolejne Targi Kapitałowo-Finansowe *Nasze Pieniądze*. W prezentacji szkół i wyższych uczelni pt. *Opolskie uczelnie dla przyszłych biznesmenów* wzięły udział: Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Opolskiej, Uniwersytet Opolski, Towarzystwo Edukacji Bankowej S.A. oraz Towarzystwo Wiedzy Powszechnej Oddział Regionalny Opole. WZiIP zdobył złoty medal za *Najciekawszą ofertę opolskich uczelni dla przyszłych biznesmenów*. Prezentację WZiIP przygotowało koło naukowe Arafin pod przewodnictwem **Aleksandry i Justyny Zygmunt**. Tegoroczna edycja targów mieściła się w gmachu Filharmonii Opolskiej.

■ W Zakopanem, w dniach 10–12 maja br. odbyły się II Warsztaty z Nauk o Zarządzaniu dla Doktorantów i Przyszłych Doktorantów, których współorganizatorem był WZiIP. Uczestniczyło w nich ponad 120 osób, opublikowano ok. 90 prac tematycznie związanych z przygotowywanymi doktoratami. W warsztatach wzięli udział m. in. prorektor ds. nauki PO – prof. **J. Skubis**, prof. **R. Knosala** oraz władze WZiIP: dziekan – dr **A. Zagórowska** i prodziekan ds. organizacyjnych – dr **K. Malik**. Podstawowym celem warsztatów była prezentacja wyników powstających prac doktorskich lub dyplomowych. Uczestnicy mieli okazję do dyskusji i wymiany poglądów z gronem zaproszonych ekspertów, specjalizujących się w poszczególnych dziedzinach zarządzania. W warsztatach wzięli udział m. in. pracownicy uczelni z Białegostoku, Częstochowy, Gdańska, Gdyni, Gliwic, Katowic, Krakowa, Łodzi, Opola, Wrocławia i Warszawy. Politechnikę Opolską reprezentowali: doktoranci zatrudnieni w Katedrze Inżynierii Produkcji, Katedrze Nauk o Zarządzaniu, Zakładzie Nauk Ekonomicznych oraz studenci zrzeszeni w kołach naukowych działających na WZiIP *Arafin* i *Expert* (łącznie kilkadziesiąt osób). Uczestnicy chwalili bardzo dobrą organizację warsztatów, a zwłaszcza panią mgr inż. **M. Szewczuk-Stepień**. Kolejne spotkanie odbędzie się w maju przyszłego roku. Materiały z warsztatów dostępne są w Katedrze Inżynierii Produkcji.

■ Po raz kolejny Politechnika Zielonogórska gościła uczestników XXII Międzynarodowego Sympozjum Naukowego Studentów i Młodych Pracowników Nauki zorganizowanego w dniach od 13 do 15 maja br. Z przyjemnością informujemy, iż zostały wyróżnione dwa referaty pracowników WZiIP. W sekcji tematycznej *zarządzanie i marketing* mgr inż. **R. Matwiejczuk** otrzymał I wyróżnienie za referat *Marketing i logistyka jako determinanty transformacji procesu zarządzania przedsiębiorstwem*. W sekcji *odnowa środowiska* mgr inż. **M. Szewczyk** oraz mgr inż. **K. Widera-Osada** zdobyły II wyróżnienie za referat *Zmienna syntetyczna jako narzędzie służące ocenie jakości powietrza atmosferycznego w rejonie miasta Kędzierzyna-Koźla*. Serdecznie gratulujemy!!!

■ Pani dr **Danuta Szlachcic-Dudzic**, adiunkt w Zakładzie Nauk Ekonomicznych WZiIP jest współautorem monografii *Historia Tarnowskich Gór*. Publikacja ta została nagrodzona w ogólnopolskim konkursie na Wydarzenie Muzealne Roku 2000. Wręczenie nagród „Sybilla 2000” odbyło się 18 maja br. w Sali Balowej Zamku Królewskiego w Warszawie. Serdecznie gratulujemy!!!

W środowisku akademickim

XX-lecie KIK w Opolu

Opolski Klub Inteligencji Katolickiej obchodził jubileusz dwudziestolecia działalności. Program dwudniowych obchodów (25 i 26 maja br.) zainaugurowanych uroczystą mszą świętą odprawioną przez abp **Alfonsa Nossola** złożyły się sesja naukowa, spotkanie klubowe członków KIK, dyskusja z udziałem zaproszonych gości, a oprawę artystyczną stanowił koncert pieśni w wykonaniu chóru kleryków Seminarium Duchownego w Opolu.

Dzięki gościnności gospodarza dziekana prof. **Helmuta Sobeczki**, którego w tej roli zastąpił prodziekan **Tadeusz Dola**, pierwsza część uroczystości miała miejsce w pięknych wnętrzach Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego przy ul. Drzymały. W sesji na temat *Rola stowarzyszeń katolickich i ich wpływ na przemiany społeczne w Polsce w latach 1981-1991* wystąpili ojciec **Jan Góra OP**, profesor **Jerzy Skubis**, prorektor ds. nauki Politechniki Opolskiej oraz świątowej sławy reżyser i publicysta **Krzysztof Zanussi**. Zaproszenie na uroczystość tuza tej miary co Zanussi czy dominikanin Góra, jest wielką zasługą organizatorów, a licznie zgromadzeni członkowie i sympatycy klubu mieli okazję uczestniczenia w niezwyklej uczcie duchowej.

W drugim dniu obchodów do dyskusji na temat *Roli katolików świeckich w życiu społecznym w świetle listu apostołskiego Jana Pawła II Novo millennio ineunte* zaproszeni zostali przedstawiciele Kościoła i znane osoby w środowisku opolskim. Zaproszenie przyjęli **Adam Peziół**, wojewoda opolski, **Andrzej Rybarczyk** wicemarszałek, **Leon Troniewski** wiceprzewodniczący sejmiku województwa, ks. **Zygmunt Nabzdyk** kapelan Klubu, oraz **Antoni Winiarski**, przedstawiciel Rady Porozumienia Klubów Inteligencji Katolickiej. Każdy z zaproszonych dyskutantów otrzymał wcześniej przygotowane przez organizatorów cztery zagadnienia.

Czas każdej wypowiedzi regulowała klepsydra pozostawiając mówcy ok. czterech minut na zreferowanie swego punktu widzenia na zaproponowane pytania. Po wystąpieniach referentów rozgorzała niezwykle interesująca dyskusja stanowiąca zarazem ostatni punkt w programie jubileuszowych obchodów.

Z opolskim Klubem związanych jest wielu pracowników naukowych politechniki. Wieloletnim prezesem KIK jest doc. **Antoni Guzik**, ceniony dydaktyk, były dziekan Wydziału Mechanicznego i rektor w latach 1981-1982, członkami założycielami są profesorowie Jerzy Skubis, Leon Troniewski i wielu innych.

kd

■ W dniu 6 czerwca br. w sali 16 przy ul. Waryńskiego 4 odbyło się kolejne spotkanie z cyklu *Ekonomiczne porachunki*. Tym razem organizatorzy, pod kierownictwem dra **Henryka Lewandowskiego**, zaprosili prorektora Wyższej Szkoły Ekonomii i Administracji w Bytomiu. Profesor **Maciej Miszewski** wygłosił referat nt. *Transformacja gospodarcza*. Serdecznie zapraszamy na kolejne wykłady z tego cyklu.

■ Otmuchów 2001, pod takim hasłem WZiIP zorganizował w dniach 11 i 12 czerwca br. konferencję naukową. Domi-

nującym tematem konferencji były zagadnienia związane z małymi i średnimi przedsiębiorstwami w kontekście integracji z Unią Europejską. Tegoroczne spotkanie składało się z trzech sesji, na których wygłoszono ponad dwadzieścia referatów. Sesjom przewodniczyli prof. Jerzy Skubis, prorektor ds. nauki, prof. Maciej Miszewski, prorektor WSEiA w Bytomiu oraz prof. **Jan Pyka**, prorektor AE w Katowicach. Konferencja wyrosła na bazie wcześniejszych spotkań wydziałowych, a kilka edycji odbyło się w Niwkach

Mirosława Szewczyk

DO ABSOLWENTA...

Jesteś absolwentem! Adrenalina opada, stan euforyczny pozostał... Wieczorem pogłębiony jeszcze na pożegnalnej imprezie. Dwa dni na pozbieranie i heja! Świat należy do nas. Młody, wykształcony, zdolny człowiek może wszystko. Co chciałbyś robić? To ciekawe, przez całe studia nie zastanawiałeś się nad tym dokładnie. Wybrałeś kierunek przekonany przez złotoustego profesora. Teraz nie masz wyboru. Pierwsze odwiedziły w pośredniaku pracy i pierwsze rozczarowanie. Towarzystwa ubezpieczeniowe i marketing bezpośredni (akwizycja). Nie. Nie po to studiowałeś kilka lat by pracować w innym zawodzie. Przeglądasz gazety, obowiązkowo poniedziałkową *Wyborczą*. Czekaj, czekaj, coś znalazłeś: kierownik magazynu, angielski biegle, podstawy programowania, doświadczenie, motywujący system nagradzania (czyli w okolicy najniższej krajowej). Kolejne rozczarowanie. Coś słyszałeś w trakcie studiowania, że trudno o pracę bez doświadczenia itp., ale rzeczywistość jest horrorem (na razie małym). Znajomi opowiadają, że można dostać dobrą posadkę za pieniądze (duże) lub dzięki znajomościom rodziców. Jakbyś czytał XIX-wieczną rosyjską powieść, Dostojewski i Tolstoj. Nie masz wujka w ministerstwie, ani w administracji rządowej, żaden krewny nie zamieszkuje biskupich pałaców, nepotyzm nie odcisnę śladu na Twym życiu zawodowym. Kolejny krok. Połączyć ostatnie wakacje z poszukiwaniem pracy. Tym bardziej, że media ogłuszają informacjami, że wzrost stopy bezrobocia to głównie zasługa „wyrojonych” absolwentów uczelni. Pakujesz plecak, namiot, śpiwór, kilkadziesiąt CV i listów motywacyjnych. Pierwszy przystanek po kilkudziesięciu kilometrach. Miasteczko znane z przemysłu samochodowego. Zostawiasz papiery uzyskując mglistą obietnicę otrzymania wezwania, gdy będziesz potrzebny. Niepokoi znużona mina sekretarki przyzwyczajonej do podobnych odwiedzin. Trudno opisywać ile upokorzeń doświadczysz wydzwanając do międzynarodowych koncernów i polskich przedstawicieli „obrotnych”, nie wspominając o administracji państwowej, gdzie bez „pleców” nie przychodzi. Przykładem ciekawym może być wizyta w otwieranej fabryce opon w Poznaniu. Ogłoszenia w *Wyborczej* były zachęcające: potrzebny ktoś znający problemy ochrony środowiska i jeszcze szansa na kilka wolnych etatów do tego. Wchodzisz do budynku bynajmniej nie należącego do japońskiego koncernu z ogłoszenia. Pełny profesjonalizm, biuro rekrutacyjne, na korytarzach tłumy. Dostajesz kilka formularzy i skłecasz łamigłówkę. Przysłuchujesz się szczęśliwcom, którzy przeszli pierwsze etapy selekcji. Etapów jest kilka, w tym i sprawdzanie zdolności manualnych na miejscu w fabryce. Ale tam dociera zaledwie nikły strumyczek miast ludzkiej rzeki, którą obserwujesz dookoła. Większość odpada przy rozmowie z doktorem psychologii. Wyścig szczurów rozpoczęty. Chcesz czy nie chcesz, bierzesz w tym udział. Alternatywy nie ma. Masz czekać na telefon. Jeszcze nie jest najgorzej, to dopiero trzeci tydzień poszukiwań. Zaczynasz kombinować przez Internet, serwisy z pracą nieaktualną, informatycy od zaraz, dziesiątki meili bez odpowiedzi. W ostateczności wracasz do firmy, gdzie sezonowo pracowałeś studiując. Owszem jest praca, dwuzmianowa, niezłe płatna. Ale na wstępie otrzymujesz informację, że jesteś potrzebny tylko na czas urlopów. No cóż, zawsze to jakaś szansa. Słyszałeś, że znajomym powiodło się w Warszawie. No tak, stolica, boom gospodarczy w metropolii. Masz tam przyjaciół. Pierwszy kontakt tradycyjnie kończy się rozczarowaniem. Pieniązki, które dostaniesz w branży odpowiadającej twojemu wykształceniu pozwolą na początek na wynajęcie stancji i głodową egzystencję. Kumpel mieszka pod Warszawą jak setki tysięcy jemu podobnych, bez zameldowania, w ciągłym stresie. Strach nie tylko o stratę

zdobytej pracy, ale w Wołominach, Zielonkach itp. okolicznych miejscowościach naprawdę nikt nie wychodzi na zewnątrz domów po 20, chyba, że dresiarze i im podobni. Chromolić takie życie!

Podobne perypetie przechodził, lub będzie przechodził każdy z nas. Każdy nie będący w warstwie „uprzywilejowanej”. Myślę, że powodów tak trudnej sytuacji na rynku pracy nie można doszukiwać się jedynie w sytuacji polskiej gospodarki, choć nie można zaprzeczyć, iż jest to główne źródło wspomnianych kłopotów. Boję się, że zabrzmi to śmiesznie, ale brak naszego zrozumienia zasady „RÓB W ŻYCIU TO CO LUBISZ!” wpływa na naszą przyszłość. Nie znaczy to, że mamy nastawić się na prymitywny hedonizm i konsumować przyjemności w oderwaniu od tworzenia. Powinno się ułatwiać już nawet małemu dziecku rozwijanie wrodzonych predyspozycji i realizowanie tychże. Szkoła musi uczyć myślenia, a nie zapamiętywania. Podjęcie decyzji o wyborze kierunku studiów musi nastąpić już w człowieku psychicznie dojrzałym. Kluczem do samorealizacji w pracy jest szacunek. Szacunek przede wszystkim dla siebie, później dla swego zawodu i po drodze nie zapominajmy o estymie dla ludzi, którzy nam pomogli. To nasze nastawienie do zdobywania wiedzy, nasz entuzjazm dla realizacji marzeń może obudzić odpowiednie podejście nauczycieli. Aby ułatwić nam w przyszłości zdobywanie pracy oraz przebrnięcie przez jej kilka pierwszych tygodni powinny na studiach (nawet na politechnikach) być wprowadzone, choć w szczątkowej formie: psychologia i filozofia. Przez pięć lat człowiek może oderwać się całkowicie od wrażeń kulturalnych. Brak możliwości rozwoju wewnętrznego młodego człowieka powoduje skutki przerażające. Popkulturowe wzorce z mass mediów kreują wzorzec postawy dzisiejszych studentów. Najważniejsza jest postawa minimum wysiłku, maksimum efektu. Nie inaczej jest w niektórych przypadkach kadry akademickiej. Jeśli nie zależy studentowi, mnie nie musi również! I powstaje błędne koło. Przekonanie przyszłego absolwenta, że jakoś to będzie, że w życiu wszystko załatwisz cierpliwością i brakiem teje u antagonisty. Studia mają przygotowywać profesjonalistów. To nieprawda. Jest za mało praktyk. Zbyt nikle są kontakty między uczelnią a potencjalnymi pracodawcami. Stypendia zakładowe obejmują tylko największe uczelnie w kraju i tylko wybrane kierunki. Przy wyborze studiów powinna być rzetelna informacja, poprzedzona profesjonalnym badaniem, jakie kierunki studiów będą cieszyć się w przyszłości „braniem” na rynku. Uważam, znając osobiście kilku takich, że pasjonat (a wiercie mi, że pasję trzeba w sobie obudzić zwalczając naturalne człękowi lenistwo) ma największą szansę na znalezienie pracy.

Powyższy opis miał pokazać, że na rynku pracy nie jest łatwo i życie to nie „kaszka z mleczkiem”. Jeszcze niedawno informacja, że tylko 1% bezrobotnych posiada dyplom wyższej, uczelni działała uspakajająco na wirusa niepokoju. Dziś procent ów wzrósł a niepokój nie znika nawet gdy realizujesz się zawodowo. Jesteś trybikiem w maszynie, równie łatwym do wymiany jak zużyty wkład do długopisu. Istnieje jednak nadzieja, że przyszłość okaże się lepsza. Każdy dzień dodaje Ci doświadczenia i siły. Parafrazując filozofa można stwierdzić: „Co Cię nie zabije, to Cię wzmocni!”

Jarosław Pilarski

PS Mnie się udało. Dotarłem w końcu do działu kadr firmy, od której myśląc logicznie powinienem zacząć poszukiwania pracy. Można wierzyć lub nie, ale istnieje w człowieku jakieś przeświadczenie, że tego właśnie dnia wydarzy się coś, co wpłynie na jego życie. Pracuję w zawodzie, który jest zgodny nie tylko z kierunkiem moich studiów, ale i specjalnością. Praca daje mi satysfakcję nie tylko finansową. Po kilku miesiącach czuję, że mi zaufano. Dostałem szansę. Nie znam nikogo innego z mojej specjalności, kto realizowałby swe życie zawodowe zgodnie z charakterem wykształcenia.

Piastonalia 2001

Po zakończeniu tegorocznej Studenckiej Wiosny Kulturalnej nie rozgorzała dyskusja w lokalnej prasie na temat jak bawią się studenci – jak to miało miejsce przed rokiem. Program Piastonaliów 2001 opracowywały samorządy politechniki i uniwersytetu, choć jak się wydaje współpraca ta nie układała się na medal o czym skrzętnie donosiła prasa. Pomimo to cztery majowe dni (od 20–23) należały do studentów. Jak co roku piastonaliowe igry wypełniły koncerty zespołów, rozgrywki sportowe drużyn trzech opolskich wyższych uczelni – PO, UO oraz Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji oraz dyskoteki trwające do białego rana. W namiocie PO koncertowali Lady Pank, Pierśi, Pidżama Porno i Alians, na boisku uniwersytetu poszaleć można było przy Kaziku i Big Cycu.

Oficjalnie Piastonalia otwiera żakinda, w czasie której studenci, którym przewodzą wybrani na tę okazję Król i Królowa w towarzystwie swoich rektorów dowożonych na miejsce konnym zaprzęgiem odbierają z rąk prezydenta miasta klucze przejmując gród we władanie. Wszystko odbyło się według tradycją ustalonego obyczaju, choć przebierańców jakby co roku było mniej, a najmniej powodów do zadowolenia miały konie, które spełniwszy zaszczytny obowiązek w drodze powrotnej poszkodowane zostały w wypadku drogowym.

Ostatni piastonaliowy dzień studenci spędzić mogli, jak co roku na pikniku w Turawie, by wieczorem odpowiednio nastroszeni przez Pawła Kukiza oddać się dyskotekowemu szaleństwu.

Czy tegoroczne Piastonalia zaliczyć można do udanych? Na to pytanie odpowiedzieć powinni ci, którzy w zabawie uczestniczyli. A to co uchwycone zostało w obiektywie obejrzeć można na pięknej wystawie w holu w budynku głównym.

kd

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

9(96) czerwiec 2001

Spis treści

Wywiad z...	3
Z prac Senatu	6
Z kalendarza rektorów	7
Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki i Informatyki zakończony...	8
Wiadomości Uczelniane mają już 10 lat	11
Wydział WFiF ma kolejnego doktora	12
Sprawy nauki	13
Wieści z wydziałów	14
W środowisku akademickim	24
Opinie	25
Studia i Studenci	26

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Miesięcznik informacyjny
Politechniki Opolskiej
Rok X, nr 9(96), czerwiec 2001 r.

Redaguje zespół:

Elżbieta Ciecocińska – grafik
Małgorzata Kalinowska – korekta
Współpracownicy wydziałowi:
Mirosława Szewczyk (WZiIP),
Maria Mazur (WM),
Józefa Czabak (WB),
Jolanta Ukarma (WEiA).

Stale współpracują:

Elżbieta Czaja
Urszula Mazur
Janusz Fijak

Sławoj Dubiel, Wojciech Brzeszczak –
zdjęcia

Krystyna Duda – redaktor naczelny
Waldemar Szweda – skład i łamanie

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.

Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.
Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 455 60 41, w. 284, e-mail: oficyna@polo.po.opole.pl

Zamówienie: 49/2001. Nakład 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.

Pogodnych
wakacji
życzy

Redakcja

